

Dansk udgave

Retsforskrifter

50. årgang
1. december 2007

Indhold

- I *Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk*

FORORDNINGER

- Kommissionens forordning (EF) nr. 1411/2007 af 30. november 2007 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1412/2007 af 30. november 2007 om fastsættelse af importtold for korn, som er gældende fra 1. december 2007 3
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1413/2007 af 30. november 2007 om fastsættelse af en nedsættelseskoefficient for så vidt angår det areal pr. landbruger, for hvilket der ansøges om støtte til energiafgrøder for 2007** 6
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1414/2007 af 30. november 2007 om forbud mod fiskeri efter torsk i ICES-området i Kattegat syd for III a fra fartøjer, der fører tysk flag** 7

- II *Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

Rådet

2007/779/EF, Euratom:

- ★ **Rådets beslutning af 8. november 2007 om indførelse af Fællesskabets civilbeskyttelsesordning (omarbejdet) ⁽¹⁾** 9

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

(Fortsættes på omslagets anden side)

2007/780/EF:

- ★ Rådets beslutning af 26. november 2007 om ændring af beslutning 2003/17/EF om ligestilling af markinspektioner af afgrøder til formering af udsæd i tredjelande og om ligestilling af frø produceret i tredjelande ⁽¹⁾ 20

Kommissionen

2007/781/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 21. august 2007 om en fusions forenelighed med Fællesmarkedet og EØS-aftalen (Sag COMP/M.4523 — Travelport/Worldspan) (meddelt under nummer K(2007) 3938) ⁽¹⁾..... 21

2007/782/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 30. november 2007 om godkendelse af årlige og flerårige nationale programmer for udryddelse, bekæmpelse og overvågning af visse dyresygdomme og zoonoser, som medlemsstaterne har forelagt for 2008 og efterfølgende år, og om fastsættelse af EF-tilskuddet hertil (meddelt under nummer K(2007) 5776)..... 29

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1411/2007

af 30. november 2007

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. december 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. november 2007.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 756/2007 (EUT L 172 af 30.6.2007, s. 41).

BILAG

til Kommissionens forordning af 30. november 2007 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	IL	114,0
	MA	70,5
	TR	86,7
	ZZ	90,4
0707 00 05	JO	196,3
	MA	51,7
	TR	103,2
	ZZ	117,1
0709 90 70	MA	46,7
	TR	127,3
	ZZ	87,0
0709 90 80	EG	301,9
	ZZ	301,9
0805 20 10	MA	67,0
	ZZ	67,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	62,9
	HR	26,3
	IL	67,2
	TR	90,4
	UY	82,5
	ZZ	65,9
0805 50 10	AR	72,2
	EG	79,1
	TR	107,4
	ZA	59,3
	ZZ	79,5
0808 10 80	AR	87,7
	CA	108,3
	CL	86,0
	CN	87,6
	MK	30,6
	US	95,5
	ZA	95,7
ZZ	84,5	
0808 20 50	AR	49,2
	CN	59,7
	TR	145,7
	US	109,4
	ZZ	91,0

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19).
Koden »ZZ« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1412/2007
af 30. november 2007
om fastsættelse af importtold for korn, som er gældende fra 1. december 2007

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1784/2003 af 29. september 2003 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/96 af 28. juni 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn ⁽²⁾, særlig artikel 2, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 10, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1784/2003 er importtolden for produkter henhørende under KN-kode 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (blød hvede af høj kvalitet), 1002, ex 1005, undtagen hybridmajs til udsæd, og ex 1007, undtagen hybridsorghum til udsæd, lig med interventionsprisen for sådanne produkter ved import forhøjet med 55 % minus cif-importprisen for den pågældende sending. Denne told kan dog ikke overstige toldsatsen i den fælles toldtarif.
- (2) I artikel 10, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1784/2003 er det fastsat, at med henblik på beregning af importtolden som omhandlet i nævnte artikels stk. 2 skal der regel-

mæssigt fastsættes repræsentative cif-importpriser for de pågældende produkter.

- (3) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1249/96 er den pris, der skal anvendes ved beregning af importtolden for produkter henhørende under KN-kode 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (blød hvede af høj kvalitet), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 et 1007 00 90, den daglige repræsentative cif-importpris fastlagt efter metoden i den omhandlede forordnings artikel 4.
- (4) Importtolden bør fastsættes for perioden fra 1. december 2007 og anvendes, indtil en ny fastsættelse træder i kraft —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Med virkning fra 1. december 2007 er importtolden for korn som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1784/2003 fastsat i bilag I til nærværende forordning på grundlag af elementerne i bilag II.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. december 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. november 2007.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 78. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 735/2007 (EUT L 169 af 29.6.2007, s. 6). Med virkning fra den 1. juli 2008 erstattes forordning (EØF) nr 1784/2003 af forordning (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 161 af 29.6.1996, s. 125. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1816/2005 (EUT L 292 af 8.11.2005, s. 5).

BILAG I

Importtold for produkterne som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1784/2003, som er gældende fra den 1. december 2007

KN-kode	Varebeskrivelse	Importtold ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Hård HVEDE af høj kvalitet	0,00
	af middel kvalitet	0,00
	af lav kvalitet	0,00
1001 90 91	Blød HVEDE, til udsæd	0,00
ex 1001 90 99	Blød HVEDE af høj kvalitet, undtagen blød hvede til udsæd	0,00
1002 00 00	RUG	0,00
1005 10 90	MAJS til udsæd, undtagen hybridmajs	0,00
1005 90 00	MAJS, undtagen til udsæd ⁽²⁾	0,00
1007 00 90	SORGHUM i hele kerner, undtagen hybridsorghum til udsæd	0,00

⁽¹⁾ For varer, der ankommer til Fællesskabet via Atlanterhavet eller Suezkanalen, kan importøren i henhold til artikel 2, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1249/96 opnå en nedsættelse af tolden på:

- 3 EUR/t, hvis lossehavnen befinder sig ved Middelhavet, eller
- 2 EUR/t, hvis lossehavnen befinder sig i Irland, Danmark, Estland, Letland, Litauen, Polen, Finland, Sverige, Det Forenede Kongerige eller på Den Iberiske Halvøes Atlanterhavskyst.

⁽²⁾ Importøren kan opnå en fast nedsættelse på 24 EUR/t, når betingelserne i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/96 opfyldes.

BILAG II

Elementer til beregning af tolden, jf. bilag I

16.11.2007-29.11.2007

1. Gennemsnit for den referenceperiode, der er nævnt i artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1249/96:

(EUR/t)

	Blød hvede (*)	Majs	Hård hvede, høj kvalitet	Hård hvede, middel kvalitet (**)	Hård hvede, lav kvalitet (***)	Byg
Børs	Minneapolis	Chicago	—	—	—	—
Notering	234,78	102,09	—	—	—	—
Pris fob USA	—	—	408,20	398,20	378,20	154,00
Præmie for Golfen	—	19,26	—	—	—	—
Præmie for The Great Lakes	15,42	—	—	—	—	—

(*) Positiv præmie på 14 EUR/t indbefattet (artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1249/96).

(**) Negativ præmie på 10 EUR/t (artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1249/96).

(***) Negativ præmie på 30 EUR/t (artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1249/96).

2. Gennemsnit for den referenceperiode, der er nævnt i artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1249/96:

Fragt/omkostninger: Mexicanske Golf-Rotterdam 54,40 EUR/t

Fragt/omkostninger: The Great Lakes-Rotterdam 47,16 EUR/t

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1413/2007**af 30. november 2007****om fastsættelse af en nedsættelseskoefficient for så vidt angår det areal pr. landbruger, for hvilket der ansøges om støtte til energiafgrøder for 2007**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001⁽¹⁾, særlig artikel 89, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 89, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003 fastsætter et maksimalt garantiareal på 2 000 000 ha, for hvilket der kan ydes den støtte til energiafgrøder, der er omhandlet i forordningens artikel 88. Artikel 89, stk. 2, fastsætter, at såfremt det areal, for hvilket der ansøges om støtte, overstiger det maksimale garantiareal, foretages der det pågældende år en proportional nedsættelse af det areal pr. landbruger, for hvilket der ansøges om støtte.
- (2) Artikel 4 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1973/2004 af 29. oktober 2004 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 for så vidt angår støtteordningerne i henhold til afsnit IV og IVa i nævnte forordning og anvendelse af udtagne arealer til produktion af råvarer⁽²⁾ bestemmer, at denne nedsættelseskoefficient fastsættes inden betalingerne til landbru-

gerne og senest den 31. januar det følgende år på grundlag af de oplysninger, der er meddelt i henhold til artikel 3, stk. 1, litra b), i forordningen.

- (3) I overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1973/2004 har medlemsstaterne meddelt Kommissionen oplysninger om det samlede areal, for hvilket der for 2007 blev ansøgt om den støtte til energiafgrøder, der er omhandlet i artikel 88 i forordning (EF) nr. 1782/2003. Baseret på disse meddelelser er det fastslået, at det samlede areal for 2007 udgør 2 843 450 ha.
- (4) Da ovennævnte areal på 2 843 450 ha overstiger det maksimale garantiareal på 2 000 000 ha, for hvilket der kan ydes støtte, bør der fastsættes en nedsættelseskoefficient, der skal anvendes på det areal pr. landbruger, for hvilket der ansøges om støtte for 2007.
- (5) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Direkte Betalinger —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den nedsættelseskoefficient, der skal anvendes på det areal pr. landbruger, for hvilket der i henhold til artikel 88 i forordning (EF) nr. 1782/2003 ansøges om støtte til energiafgrøder for 2007, er på 0,70337.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. november 2007.

På Kommissionens vegne
Mariann FISCHER BOEL
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1276/2007 (EUT L 284 af 30.10.2007, s. 11).

⁽²⁾ EUT L 345 af 20.11.2004, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 993/2007 (EUT L 222 af 28.8.2007, s. 10).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1414/2007**af 30. november 2007****om forbud mod fiskeri efter torsk i ICES-området i Kattegat syd for III a fra fartøjer, der fører tysk flag**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik⁽¹⁾, særlig artikel 26, stk. 4,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik⁽²⁾, særlig artikel 21, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EF) nr. 41/2007 af 21. december 2006 om fastsættelse for 2007 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger⁽³⁾, fastsættes der kvoter for 2007.
- (2) Ifølge de oplysninger Kommissionen har modtaget, har fiskeriet efter den bestand, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, fra fartøjer, der fører den i samme bilag omhandlede medlemsstats flag eller er registreret i den pågældende medlemsstat, nået et sådant omfang, at den tildelte kvote for 2007 er opbrugt.

- (3) Det er derfor nødvendigt at forbyde fiskeri efter den pågældende bestand samt opbevaring om bord, omladning og landing af fangster af denne bestand —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1***Opbrugt kvote**

Den fiskekvote, som for 2007 tildeltes den medlemsstat, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, for den i samme bilag omhandlede bestand, må anses for at være opbrugt fra den dato, der er fastsat i det pågældende bilag.

*Artikel 2***Forbud**

Fiskeri efter den bestand, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, fra fartøjer, der fører den i samme bilag omhandlede medlemsstats flag eller er registreret i denne medlemsstat, er forbudt fra den dato, der er fastsat i det pågældende bilag. Det er forbudt at opbevare om bord, omlade eller lande fangster af denne bestand taget af de pågældende fartøjer efter den pågældende dato.

*Artikel 3***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. november 2007.

På Kommissionens vegne

Fokion FOTIADIS

Generaldirektør for fiskeri og maritime anliggender

⁽¹⁾ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59. Ændret ved forordning (EF) nr. 865/2007 (EUT L 192 af 24.7.2007, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1967/2006 (EUT L 409 af 30.12.2006, s. 11). Berigtiget ved EUT L 36 af 8.2.2007, s. 6.

⁽³⁾ EUT L 15 af 20.1.2007, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 898/2007 (EUT L 196 af 28.7.2007, s. 22).

BILAG

Nr.	75
Medlemsstat	Tyskland
Bestand	COD/03AS.
Art	Torsk (<i>Gadus morhua</i>)
Område	Kattegat
Dato	13.11.2007

II

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

RÅDET

RÅDETS BESLUTNING

af 8. november 2007

om indførelse af Fællesskabets civilbeskyttelsesordning (omarbejdet)

(EØS-relevant tekst)

(2007/779/EF, Euratom)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 203,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Der skal foretages en række væsentlige ændringer i Rådets beslutning 2001/792/EF, Euratom af 23. oktober 2001 om indførelse af en fællesskabsordning til fremme af styrket samarbejde om indsatser på civilbeskyttelsesområdet ⁽³⁾ (i det følgende benævnt »ordningen«) for at gøre Den Europæiske Unions beredskab mere sammenhængende og effektivt. Af klarhedshensyn bør der foretages en omarbejdning af beslutningen.

(2) Der er i de seneste år konstateret en betydelig stigning i naturkatastrofers og menneskeskabte katastrofers antal og

omfang, og dette har medført tab af menneskeliv og ejendom, herunder kulturarven, ødelæggelse af økonomiske og sociale infrastrukturer og miljøskader.

(3) Fællesskabets indsats for at gennemføre Rådets resolution af 8. juli 1991 om forbedring af medlemsstaternes gensidige bistand i tilfælde af naturkatastrofer og teknologiske katastrofer ⁽⁴⁾, der er vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, har hjulpet med til at beskytte personer, miljøet og ejendom. De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europas konvention af 17. marts 1992 om grænseoverskridende virkninger af industriulykker, der er indgået af Fællesskabet ved Rådets afgørelse 98/685/EF ⁽⁵⁾, har bidraget til yderligere at forbedre forebyggelse og styring af industrikatastrofer.

(4) Hovedformålet med ordningen er at yde assistance efter anmodning ved katastrofer og at forbedre koordineringen af den indsats, der ydes af medlemsstaterne og Fællesskabet, under hensyntagen til de særlige behov, der gør sig gældende i de isolerede og mest afsides liggende regioner eller øer i Fællesskabet. I de senere år er der sket en betydelig vækst i antallet af lande, som gør brug af ordningen for civilbeskyttelsesbistand. Ordningen bør styrkes for at sikre en tydeligere demonstration af europæisk solidaritet og gøre det muligt at udvikle en europæisk kapacitet til hurtig indsats, baseret på medlemsstaternes civilbeskyttelsesmoduler jf. opfordringen hertil på Det Europæiske Råds møde den 16.-17. juni 2005 og i Europa-Parlamentets beslutning af 13. januar 2005 om flodbølgekatastrofen.

⁽¹⁾ Udtalelse af 24.10.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 195 af 18.8.2006, s. 40.

⁽³⁾ EFT L 297 af 15.11.2001, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT C 198 af 27.7.1991, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 326 af 3.12.1998, s. 1.

- (5) Ordningen ville tage hensyn til relevant fællesskabslovgivning og internationale forpligtelser. Denne beslutning bør derfor ikke påvirke medlemsstaternes gensidige rettigheder og forpligtelser i henhold til bilaterale eller multilaterale traktater vedrørende spørgsmål, der er omfattet af beslutningen.
- (6) Ordningen bør lette civilbeskyttelsesindsatsen over for alle typer af katastrofer, der forekommer inden for eller uden for Fællesskabet, herunder naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer, terrorhandlinger og teknologiske ulykker, strålingsfarer eller miljøulykker, herunder utilsigtet havforurening. Der kan være behov for civilbeskyttelsesbistand i alle disse katastrofesituationer til at supplere det berørte lands eget beredskab.
- (7) Forebyggelse er af stor betydning i forbindelse med beskyttelse mod naturkatastrofer, teknologiske katastrofer og miljøkatastrofer og kræver, at der overvejes en yderligere indsats. Ved at bidrage til yderligere at udvikle detektions- og varslingsystemer bør Fællesskabet hjælpe medlemsstaterne med at minimere tidsrummet mellem katastrofens indtræden og iværksættelse af hjælpeaktionen og med at informere EU's borgere. Disse systemer bør gøre brug af og bygge på de eksisterende informationskilder.
- (8) Der skal træffes forberedende foranstaltninger på nationalt og fællesskabsplan for at gøre det muligt hurtigt at mobilisere og koordinere indsatshold med den nødvendige fleksibilitet, og det skal ved et uddannelsesprogram sikres, at vurderings- og/eller koordineringshold, beredskabshold og andre ressourcer i givet fald kan agere effektivt, og at de supplerer hinanden indbyrdes.
- (9) Andre forberedende foranstaltninger omfatter fælles anvendelse af oplysninger vedrørende nødvendige medicinske ressourcer og fremme af anvendelsen af nye teknologier. Disse oplysninger vedrører medicinske ressourcer, som medlemsstaterne eventuelt vil stille til rådighed på frivilligt grundlag af hensyn til beskyttelsen af folkesundheden som følge af en anmodning om en indsats under ordningen. I overensstemmelse med artikel 296 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab er ingen medlemsstat forpligtet til at meddele oplysninger, hvis udbredelse efter dens opfattelse ville stride mod dens væsentlige sikkerhedsinteresser.
- (10) Det bør overvejes at udvikle supplerende moduler til indsats på civilbeskyttelsesområdet bestående af ressourcer fra en eller flere medlemsstater, som sigter mod at være fuldt samarbejdsdygtige, som led i udviklingen af en kapacitet til hurtig indsats på civilbeskyttelsesområdet. Modulerne organiseres på medlemsstaternes niveau og er underlagt deres ledelse og kommando.
- (11) I tilfælde af en katastrofe eller større ulykke i Fællesskabet, eller en overhængende fare herfor, der har eller kan få grænseoverskridende virkninger, eller som kan føre til en anmodning om assistance fra en eller flere medlemsstater, er der behov for en passende varsling eventuelt gennem et fastlagt pålideligt fælles varslings- og informationssystem.
- (12) Ordningen skal gøre det muligt at mobilisere og lettere at koordinere indsats for at bidrage til at sikre en bedre beskyttelse først og fremmest af personer, men også af miljø og ejendom, og derved reducere tab af menneskeliv, skader på personer og materiel, herunder kulturarven, såvel som økonomiske og miljømæssige skader samt bidrage til at give målsætningerne om social samhørighed og solidaritet et mere konkret indhold. Det styrkede samarbejde om indsats på civilbeskyttelsesområdet bør bygge på en fællesskabscivilbeskyttelsesstruktur, der består af et monitorerings- og informationscenter samt et fælles varslings- og informationssystem, som forvaltes af Kommissionen og kontaktpunkter i medlemsstaterne. Den bør ligeledes danne en ramme for at indsamle validerede oplysninger om katastrofer, for at formidle disse oplysninger til medlemsstaterne og for at udveksle erfaringer i forbindelse med indsatserne.
- (13) Kontaktpunkterne i medlemsstaterne bør være i stand til at oplyse om disponibiliteten af den civilbeskyttelsesbistand, det berørte land anmoder om, herunder om der står militære ressourcer og kapaciteter til rådighed.
- (14) Adgangen til egnede transportmidler må forbedres for at støtte udviklingen af en kapacitet til hurtig indsats på fællesskabsniveau. Fællesskabet bør støtte og supplere medlemsstaternes indsats ved at lette den fælles anvendelse af medlemsstaternes transportressourcer og om nødvendigt bidrage til finansieringen af yderligere transportmidler.
- (15) Hvad angår indsats på civilbeskyttelsesområdet uden for Fællesskabet, bør ordningen fremme og støtte aktioner, der iværksættes af Fællesskabet og medlemsstaterne. Assistanceindsats uden for Fællesskabet kan gennemføres enten selvstændigt eller som et bidrag til en operation, der ledes af en international organisation, og i så fald bør Fællesskabet udbygge sine forbindelser med relevante internationale organisationer.

(16) Når De Forenede Nationer er til stede, varetager de den overordnede koordinerende rolle i forbindelse med hjælpeaktioner i tredjelande. Den civilbeskyttelsesbistand, der tilvejebringes i medfør af ordningen, bør koordineres med FN og andre relevante internationale aktører for at maksimere udnyttelsen af disponible ressourcer og undgå unødvendigt dobbeltarbejde. En forbedret koordinering af civilbeskyttelsesindsatser i medfør af ordningen er en forudsætning for at støtte den overordnede koordineringsindsats og sikre et fyldestgørende europæisk bidrag til den samlede hjælpeindsats. Ved katastrofer, hvor der ydes assistance under såvel ordningen som Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 om humanitær bistand⁽¹⁾, bør Kommissionen sikre, at Fællesskabets samlede indsats er effektiv, sammenhængende og komplementær.

(17) Fællesskabsordningen vil også kunne fremme og støtte krisestyring i overensstemmelse med Rådets og Kommissionens fælles erklæring af 29. september 2003 om anvendelse af Fællesskabets civilbeskyttelsesordning i krisestyring som omhandlet i afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union. Denne beslutning berører ikke formandskabets beføjelser og rolle i forbindelse med krisestyring i henhold til nævnte afsnit.

(18) Ordningen kan også anvendes til at støtte konsuler assistance til EU-borgere i forbindelse med katastrofer i tredjelande med hensyn til civilbeskyttelsesaktiviteter, hvis medlemsstaternes konsuler myndigheder anmoder herom.

(19) Hvis det anses for hensigtsmæssigt at anvende militære aktiver og kapaciteter, vil samarbejdet med militært følge de retningslinjer, procedurer og kriterier, der er fastlagt af Rådet eller dets kompetente organer vedrørende adgangen for fællesskabsordningen for civilbeskyttelse til militære aktiver og kapaciteter, der har betydning for beskyttelsen af civilbefolkningen.

(20) Anvendelsen af militære aktiver og kapaciteter bør også være i overensstemmelse med principperne i de relevante FN-retningslinjer.

(21) Det bør være muligt at lade kandidatlandene deltage i en sådan ordning og at samarbejde med andre tredjelande og med internationale og regionale organisationer.

(22) De foranstaltninger, der er nødvendige til at gennemføre

denne beslutning, bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽²⁾.

(23) Målet for denne afgørelse, nemlig at fremme et styrket samarbejde mellem Fællesskabet og medlemsstaterne om indsatsen på civilbeskyttelsesområdet i tilfælde af katastrofer eller overhængende fare herfor, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af omfanget og virkningerne af den foreslåede handling og under hensyntagen til de fordele, som anvendelsen af ordningen vil medføre med hensyn til at begrænse tab af menneskeliv og skader, bedre gennemføres på fællesskabsplan.

Hvis en katastrofe overstiger den berørte medlemsstats beredskabskapacitet, bør denne stat kunne anmode ordningen om at supplere dens egne civilbeskyttelsesressourcer. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne beslutning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(24) Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab indeholder ikke de nødvendige beføjelser til at vedtage denne beslutning ud over henholdsvis artikel 308 og 203 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

KAPITEL I

Formål og anvendelsesområde

Artikel 1

1. Der indføres hermed en fællesskabsordning til fremme af styrket samarbejde mellem Fællesskabet og medlemsstaterne om indsatser på civilbeskyttelsesområdet i tilfælde af katastrofer eller større ulykker eller overhængende fare herfor (i det følgende benævnt »ordningen«).

2. Ordningen skal først og fremmest beskytte personer, men også miljø og ejendom, herunder kulturarven, i tilfælde af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer, terrorhandlinger, teknologiske ulykker, strålingsfare eller miljøulykker, herunder utilsigtet havforurening, der forekommer både i og uden for Fællesskabet, hvor der også tages hensyn til de særlige behov, der gør sig gældende i de isolerede og mest afsides liggende regioner eller øer i Fællesskabet.

⁽¹⁾ EFT L 163 af 2.7.1996, s. 1. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

Ordnningen påvirker ikke forpligtelser i medfør af eksisterende relevant lovgivning i Det Europæiske Fællesskab eller Det Europæiske Atomenergifællesskab eller gældende internationale aftaler.

Artikel 2

Ordnningen består af forskellige elementer og foranstaltninger, herunder:

- 1) udpegning af de indsatshold og anden indsatsstøtte, der er til rådighed i medlemsstaterne for en indsats i katastrofesituationer
- 2) udarbejdelse og gennemførelse af et uddannelsesprogram for indsatshold og anden indsatsstøtte og for eksperter til holdene med ansvar for vurdering og/eller koordinering (i det følgende benævnt »vurderings- og/eller koordineringshold«)
- 3) workshopper, seminarer og pilotprojekter om vigtige aspekter af indsatser
- 4) etablering og udsendelse af vurderings- og/eller koordineringshold
- 5) oprettelse og forvaltning af et monitorerings- og informationscenter (MIC), der er tilgængeligt og i stand til at gribe ind øjeblikkeligt 24 timer i døgnet og betjene medlemsstaterne og Kommissionen som et led i ordningen
- 6) oprettelse og forvaltning af et fælles varslings- og informationssystem (CECIS) til kommunikation og udveksling af information mellem MIC og medlemsstaternes kontaktpunkter
- 7) bidrag til udvikling af systemer til detektion og varsling af katastrofer, som kan påvirke medlemsstaternes område, for at sætte medlemsstaterne og Fællesskabet i stand til at reagere hurtigt, samt oprettelse af sådanne systemer på grundlag af undersøgelser og vurderinger af behovet for og gennemførligheden heraf og gennem en indsats for at fremme deres forbindelse med hinanden og med MIC og CECIS. Disse systemer skal tage hensyn til og bygge på de eksisterende informations-, overvågnings- og detektionskilder
- 8) støtte til medlemsstaterne med henblik på adgang til udstyr og transportressourcer ved:
 - a) at give og udveksle oplysninger om udstyr og transportressourcer, som medlemsstaterne kan stille til rådighed

med henblik på at lette den fælles anvendelse af sådanne former for udstyr eller transportressourcer

- b) at bistå medlemsstaterne med at identificere og lette deres adgang til transportressourcer, som eventuelt kan stilles til rådighed af andre kilder, herunder det kommercielle marked
- c) at bistå medlemsstaterne med at identificere udstyr, som eventuelt kan stilles til rådighed af andre kilder, herunder det kommercielle marked
- 9) supplerende af den transport, som medlemsstaterne leverer, ved at levere supplerende transportressourcer, der er nødvendige for at sikre en hurtig indsats i katastrofesituationer
- 10) støtte til konsulær assistance til EU-borgere i forbindelse med katastrofer i tredjelande med hensyn til civilbeskyttelsesaktiviteter, hvis medlemsstaternes konsulære myndigheder anmoder herom
- 11) andre understøttende og supplerende foranstaltninger, som er nødvendige inden for ordningens rammer som nævnt i artikel 4 i Rådets beslutning 2007/162/EF, Euratom af 5. marts 2007 om indførelse af et finansielt civilbeskyttelsesinstrument ⁽¹⁾.

Artikel 3

I denne afgørelse forstås ved:

- 1) »katastrofe«: enhver situation, der har medført eller kan medføre skadevirkninger for mennesker, miljøet eller ejendom, og som kan føre til en anmodning om assistance i henhold til ordningen
- 2) »indsats«: ethvert tiltag i henhold til ordningen, som gennemføres i og efter en katastrofe for at imødegå de umiddelbare følger
- 3) »beredskab«: en tilstand, hvor menneskelige og materielle ressourcer som resultat af tiltag, der er iværksat i forvejen, står klar og er i stand til at sikre en effektiv og hurtig indsats i en katastrofesituation
- 4) »tidlig varsling«: rettidig og effektiv fremskaffelse af oplysninger, der giver mulighed for at træffe foranstaltninger for at undgå eller mindske risici og sikre beredskabet med henblik på en effektiv indsats

⁽¹⁾ EUT L 71 af 10.3.2007, s. 9.

5) »modul«: en selvstændig og autonom ordning for medlemsstaternes kapacitet, der er baseret på forud definerede opgaver og behov, eller en mobil operationel gruppe fra medlemsstaterne, der kombinerer menneskelige og materielle ressourcer, og som kan karakteriseres i forhold til dens indsatskapacitet eller de opgaver, den kan udføre.

KAPITEL II

Beredskab

Artikel 4

1. Medlemsstaterne skal på forhånd inden for deres ansvarlige tjenester, navnlig deres civilbeskyttelse eller andre beredskabstjenester, udpege indsatshold eller moduler, der kan stå til rådighed for en indsats, eller som kan sammensættes med meget kort varsel og udsendes, normalt inden for 12 timer efter en anmodning om assistance. De tager hensyn til, at indsatsholdets eller modulets sammensætning skal afhænge af katastrofetyper og af de særlige behov i forbindelse med den pågældende katastrofe.

2. Medlemsstaterne skal udpege eksperter, som kan indkaldes til at indgå i et vurderings- og/eller koordineringshold, der indsættes i et katastrofeområde.

3. Medlemsstaterne arbejder på frivilligt grundlag for at udvikle moduler, der især skal opfylde prioriterede behov for indsatser eller støtte i henhold til ordningen, og som

- a) består af ressourcer fra en eller flere stater, der deltager i ordningen
- b) er i stand til at udføre opgaver på indsatsområderne
- c) er i stand til at udføre deres opgaver i henhold til anerkendte internationale retningslinjer og således
 - i) kan udsendes med meget kort varsel efter en anmodning om assistance
 - ii) er i stand til at arbejde selvstændigt og autonomt i en given periode, hvis situationen på stedet kræver det
- d) kan samarbejde med andre moduler
- e) er uddannet og øvet i at opfylde samarbejdskravene i litra a) og d)
- f) formelt hører under en person, der har ansvaret for deres anvendelse
- g) er i stand til at yde assistance til andre EU-organer og/eller internationale institutioner, især FN.

4. Medlemsstaterne overvejer muligheden for, alt efter den foreliggende situation, at stille andre ressourcer til rådighed via de ansvarlige tjenester, såsom specialuddannet personel og specialmateriel til indsatser ved særlige ulykker eller katastrofer, og for at indsætte ressourcer fra ikke-statslige organisationer og andre relevante organer.

5. Medlemsstater, der ønsker det, kan under overholdelse af sikkerhedskrav give oplysninger om relevante militære aktiver og kapaciteter, der kan anvendes som en passende sidste udvej som led i civilbeskyttelsesbistand gennem ordningen, f.eks. transport og logistisk støtte eller lægebistand.

6. Medlemsstaterne skal bidrage med relevante generelle oplysninger om holdene, eksperterne, modulerne og anden assistance, der er omtalt i stk. 1-4 i denne artikel, senest seks måneder fra denne beslutnings vedtagelse og herefter straks ajourføre disse oplysninger, når der er behov for det, og om medicinske ressourcer, jf. artikel 5, nr. 6).

7. Medlemsstaterne træffer med støtte fra Kommissionen, hvis de anmoder herom, de nødvendige foranstaltninger til at sikre rettidig transport af den civilbeskyttelsesbistand, som de tilbyder.

8. Medlemsstaterne udpeger kontaktpunkterne og underretter Kommissionen herom.

Artikel 5

Kommissionen varetager følgende opgaver:

- 1) opretter og forvalter MIC
- 2) opretter og forvalter CECIS
- 3) bidrager til udviklingen af systemer til detektion og varsling af katastrofer, jf. artikel 2, nr. 7)
- 4) tilvejebringer kapacitet til at mobilisere og med kortest muligt varsel udsende mindre eksperthold med ansvar for:
 - a) at vurdere behovet for civilbeskyttelse i den stat, der anmoder om assistance, på baggrund af den bistand, medlemsstaterne og ordningen råder over
 - b) om nødvendigt, at fremme koordineringen af civilbeskyttelsesindsatser på stedet og, hvor det er nødvendigt og hensigtsmæssigt, at være forbindelsesled til de ansvarlige myndigheder i det land, der anmoder om assistance

- 5) udarbejder et uddannelsesprogram med henblik på at forbedre koordineringen af indsatser på civilbeskyttelsesområdet ved at sikre kompatibiliteten og komplementariteten mellem indsatsholdene og modulerne, jf. artikel 4, stk. 1, og i givet fald anden indsatsstøtte, jf. artikel 4, stk. 4, og øge kompetencen hos vurderingsekspertene, jf. artikel 4, stk. 2. Programmet bør omfatte fælles kurser og øvelser og en udvekslingsordning, hvorved enkeltpersoner kan udlånes til indsatshold i andre medlemsstater
- 6) indsamler og sammenstiller i en katastrofesituation oplysninger om medlemsstaternes kapacitet med hensyn til at opretholde en produktion af serum, vaccine og andre nødvendige medicinske ressourcer og om de lagre af disse ressourcer, der i givet fald vil være til rådighed for en indsats
- 7) opstiller et program på grundlag af de erfaringer, der er gjort ved gennemførelsen af indsatser under ordningen, og videregiver disse erfaringer gennem informationssystemet
- 8) fremmer indførelsen og anvendelsen af nye teknologier til brug for ordningen
- 9) træffer de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 2, nr. 8) og 9)
- 10) tilvejebringer kapacitet til at yde basal logistisk støtte til vurderings- og/eller koordineringsekspert
- 11) iværksætter andre understøttende og supplerende foranstaltninger, som er nødvendige for ordningen, som nævnt i artikel 4 i beslutning 2007/162/EF, Euratom.

KAPITEL III

Indsats

Artikel 6

1. I tilfælde af en katastrofe i Fællesskabet eller overhængende fare herfor, der har eller kan få grænseoverskridende virkninger, underretter den medlemsstat, hvori katastrofen er indtrådt, øjeblikkeligt Kommissionen og de medlemsstater, som kunne berøres af katastrofen.

Første afsnit finder ikke anvendelse, når der allerede er taget hensyn til denne underretningspligt i henhold til anden relevant lovgivning i Det Europæiske Fællesskab, Det Europæiske Atomenergifællesskab eller gældende internationale aftaler.

2. I tilfælde af en katastrofe i Fællesskabet eller overhængende fare herfor, som kan føre til en anmodning om assistance fra en eller flere medlemsstater, underretter den medlemsstat, hvori katastrofen er indtrådt, øjeblikkeligt Kommissionen, når

der kan forventes en anmodning om assistance via MIC, for at Kommissionen om nødvendigt kan informere de andre medlemsstater og mobilisere de ansvarlige tjenestegrene.

3. Underretning, jf. stk. 1 og 2, skal, hvis dette er relevant, ske via CECIS.

Artikel 7

1. Når der indtræffer en katastrofe i Fællesskabet, kan en medlemsstat anmode om assistance via MIC eller direkte fra de øvrige medlemsstater. Anmodningen skal være så specifik som muligt.

2. Indløber der en anmodning om assistance via MIC, skal Kommissionen øjeblikkeligt, og hvis det er nødvendigt:

a) videresende anmodningen til de øvrige medlemsstaters kontaktpunkter

b) fremme mobiliseringen af indsatshold, eksperter, moduler og andre ressourcer

c) indsamle validerede oplysninger om katastrofer og formidle dem til medlemsstaterne.

3. En medlemsstat, der modtager en anmodning om assistance, skal øjeblikkeligt tage stilling til, om den er i stand til at yde den anmodende medlemsstat den nødvendige assistance, og underrette denne herom, enten gennem MIC eller direkte med angivelse af omfanget af og betingelserne for den assistance, landet kan yde. En medlemsstat, der informerer den anmodende medlemsstat direkte, informerer også MIC herom. MIC holder medlemsstaterne informeret.

4. Den anmodende medlemsstat er ansvarlig for ledelsen af indsatserne. Myndighederne i den anmodende medlemsstat skal udstikke retningslinjer og om nødvendigt fastlægge grænserne for de opgaver, der overdrages til indsatsholdene eller modulerne. Enkelthederne vedrørende udførelsen af disse opgaver overlades til den ansvarlige person, der er udpeget af den medlemsstat, der yder assistance.

5. Når den anmodende medlemsstat anmoder indsatsholdene om at lede indsatsen på dens vegne, skal de hold eller moduler, der stilles af medlemsstaterne og Fællesskabet, bestræbe sig på at koordinere deres indsats.

6. Når der er udsendt vurderings- og/eller koordineringshold, skal de fremme koordineringen mellem indsatsholdene og være forbindelsesled til de ansvarlige myndigheder i den anmodende medlemsstat.

Artikel 8

1. I tilfælde af en katastrofe uden for Fællesskabet kan artikel 7 og efter anmodning også anvendes ved indsatser på civilbeskyttelsesområdet uden for Fællesskabet.

Sådanne indsatser kan ydes enten som en selvstændig assistanceindsats eller som bidrag til indsatser, der ledes af en international organisation.

Koordineringsordningerne i denne artikel omfatter kun bistand, der kanaliseres gennem ordningen.

De foranstaltninger, der træffes i henhold til denne artikel, berører ikke de foranstaltninger, der vedtages i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union.

2. Når den i stk. 1 omhandlede civilbeskyttelsesbistand ydes efter en anmodning formidlet af MIC, sikrer den medlemsstat, der varetager formandskabet for Rådet for Den Europæiske Union (i det følgende benævnt »formandskabet«), den overordnede koordinering af indsatserne på civilbeskyttelsesområdet under hensyntagen til Kommissionens rolle i forbindelse med den operationelle koordinering, jf. stk. 4.

3. Med hensyn til den politiske og strategiske koordinering skal formandskabet især

- a) vurdere, om det eventuelt er hensigtsmæssigt at anvende ordningen som middel til at lette og støtte krisestyring
- b) når det anser det for nødvendigt, etablere forbindelser med det berørte tredjeland på politisk plan og i alle faser af katastrofen være forbindelsesled med hensyn til den overordnede politiske og strategiske ramme for indsatsen.

Formandskabet kan i givet fald anmode en anden medlemsstat om at overtage ansvaret for den politiske og strategiske koordinering enten helt eller delvist eller anmode Kommissionen om at støtte denne koordinering.

4. Den operationelle koordinering foretages af Kommissionen i snævert samarbejde med formandskabet inden for rammerne af den i stk. 3 nævnte politiske og strategiske koordinering. Den operationelle koordinering består efter omstændighederne af følgende aktiviteter:

- a) opretholdelse af en fortsat dialog med medlemsstaternes kontaktpunkter for gennem ordningen at sikre et effektivt

og sammenhængende europæisk civilbeskyttelsesbidrag til den samlede hjælpeaktion, især:

- i) omgående underretning af medlemsstaterne om de fulde anmodninger om assistance
 - ii) udsendelse af vurderings- og/eller koordineringshold til stedet for at foretage en vurdering af situationen og behovene og/eller lette den operationelle koordinering på stedet af den assistance, der kanaliseres gennem ordningen
 - iii) udarbejdelse af vurderinger af behovene i samarbejde med vurderings- og/eller koordineringsholdene og andre aktører, herunder andre EU-tjenester
 - iv) udveksling af relevante vurderinger og analyser med alle de relevante aktører
 - v) fremlæggelse af en oversigt over den assistance, som tilbydes af medlemsstaterne og andre kilder
 - vi) rådgivning om den type assistance, der er nødvendig for at sikre, at den ydede civilbeskyttelsesbistand er i overensstemmelse med behovsvurderingerne
 - vii) assistance med at løse eventuelle praktiske vanskeligheder i forbindelse med leveringen af bistanden med hensyn til f.eks. transit og told
- b) kontakt med det berørte tredjeland med hensyn til tekniske detaljer som f.eks. det nøjagtige behov for bistand, accept af tilbud og de praktiske ordninger for den lokale modtagelse og fordeling af bistand
 - c) kontakt eller samarbejde med De Forenede Nationers Kontor for Koordination af Humanitære Anliggender (FN's OCHA), når det er til stede, og andre relevante aktører, der bidrager til den samlede hjælpeaktion for at maksimere synergierne, finde komplementariteter og undgå overlappning og lakuner
 - d) kontakt med alle de relevante aktører, især i den afsluttende fase af indsatsen i henhold til ordningen, for at lette en smidig afslutning.

5. Kommissionen kan, hvor det er relevant, i hvert enkelt tilfælde udføre yderligere operationelle opgaver med formandskabets samtykke.

6. Kommissionen kan i tæt samarbejde med formandskabet udpege de i stk. 4, litra a), nr. ii), nævnte vurderings- og/eller koordineringshold. Holdene skal bestå af eksperter og en holdleder, som medlemsstaterne stiller til rådighed i hvert enkelt tilfælde. Kommissionen udpeger eksperterne og holdlederen på grundlag af deres kvalifikationer og erfaring, herunder deres uddannelse under ordningen, tidligere erfaringer med missioner under ordningen og andet internationalt hjælpearbejde. Udvælgelsen baseres også på andre kriterier, herunder sprogkunderskaber, for at sikre, at holdet som helhed råder over de færdigheder, der er nødvendige i den specifikke situation.

MIC opretholder en tæt kontakt med vurderings- og/eller koordineringsholdene og yder dem støtte og vejledning.

7. Formandskabet og Kommissionen sikrer et tæt samarbejde og opretholder en fortsat dialog i alle katastrofens faser med hensyn til indsatsen.

Den operationelle koordinering integreres fuldt ud i den overordnede koordinering, som foretages af FN's OCHA, når det er til stede, og respekterer dets ledende rolle.

Koordinering, der sker gennem ordningen, berører hverken de bilaterale kontakter mellem de deltagende medlemsstater og det berørte land eller samarbejdet mellem medlemsstaterne og De Forenede Nationer. Disse bilaterale kontakter kan også anvendes til at bidrage til koordineringen gennem ordningen.

Der søges synergier og komplementariteter med andre EU- eller EF-instrumenter. Kommissionen sikrer især komplementariteten og sammenhængen mellem de foranstaltninger, der træffes i henhold til ordningen, og de foranstaltninger, der finansieres over forordning (EF) nr. 1257/96.

I forbindelse med katastrofer uden for Fællesskabet bør den eventuelle brug af militære aktiver og kapaciteter, der er til rådighed til støtte for civilbeskyttelse, være i overensstemmelse med principperne i de relevante FN-retningslinjer.

8. Formandskabets og Kommissionens rolle i forbindelse med koordineringen som omhandlet i denne artikel berører ikke medlemsstaternes beføjelser og ansvar med hensyn til deres hold, moduler og anden støtte, herunder militære aktiver og kapaciteter. Formandskabets og Kommissionens koordinering må især ikke medføre, at der gives ordrer til medlemsstaternes hold, moduler og anden støtte, som udsendes på frivilligt grundlag i overensstemmelse med koordineringen i hovedkvarteret og på stedet.

9. For at muliggøre koordineringen som omhandlet i stk. 1-8 og sikre et omfattende bidrag til den samlede hjælpeaktion:

- a) skal alle medlemsstater, der yder den i stk. 1 omhandlede civilbeskyttelsesbistand efter en anmodning formidlet af MIC, holde MIC fuldt orienteret om deres aktiviteter, og
- b) skal medlemsstaternes hold og moduler på stedet, der deltager i indsatsen gennem ordningen, være i tæt kontakt med MIC's koordinerings- og/eller vurderingshold på stedet.

Artikel 9

Kommissionen kan støtte og supplere medlemsstaternes civilbeskyttelsesbistand inden for rammerne af ordningen ved at træffe de foranstaltninger, der er anført i artikel 2, nr. 8) og 9).

KAPITEL IV

Afsluttende bestemmelser

Artikel 10

Kandidatlandene kan deltage i ordningen.

Andre tredjelande samt internationale eller regionale organisationer kan samarbejde om aktiviteter inden for ordningen, når aftaler mellem disse tredjelande eller organisationer og Fællesskabet giver mulighed herfor.

Artikel 11

Medlemsstaterne skal med henblik på anvendelsen af denne beslutning udnævne de kompetente myndigheder og informere Kommissionen herom.

Artikel 12

Kommissionen opstiller også efter proceduren i artikel 13, stk. 2, gennemførelsesregler, navnlig for følgende:

- 1) de ressourcer, der er til rådighed for en assistanceindsats, jf. artikel 4
- 2) MIC, jf. artikel 2, nr. 5)
- 3) CECIS, jf. artikel 2, nr. 6)

4) vurderings og/eller koordineringsholdene, jf. artikel 2, nr. 4), herunder kriterier for udvælgelse af eksperter

5) uddannelsesprogrammet, jf. artikel 2, nr. 2)

6) modulerne, jf. artikel 4, nr. 3)

7) detektions- og varslingsystemerne, jf. artikel 2, nr. 7)

8) oplysning om medicinske ressourcer, jf. artikel 5, nr. 6)

9) indsatser inden for Fællesskabet, jf. artikel 7, og indsatserne uden for Fællesskabet, jf. artikel 8.

Artikel 13

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der blev nedsat ved artikel 13 i beslutning 2007/162/EF, Euratom.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse.

Fristen i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

Artikel 14

Kommissionen evaluerer beslutningens anvendelse hvert tredje år fra datoen for dens meddelelse og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet resultaterne af denne evaluering.

Disse resultater vil i givet fald blive ledsaget af forslag til ændringer af denne beslutning.

Artikel 15

Beslutning 2001/792/EF, Euratom ophæves.

Henvisninger til den ophævede beslutning betragtes som henvisninger til nærværende beslutning og skal læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilaget.

Artikel 16

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. november 2007.

På Rådets vegne

R. PEREIRA

Formand

BILAG

Sammenligningstabel

Rådets beslutning 2001/792/EF, Euratom	Denne beslutning
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1, stk. 1
Artikel 1, stk. 2, første og andet afsnit	Artikel 1, stk. 2, første og andet afsnit
Artikel 1, stk. 2, tredje afsnit	Betragtning 4, andet punktum
Artikel 1, stk. 3, første punktum	Artikel 2, første punktum
Artikel 1, stk. 3, første led	Artikel 2, nr. 1)
Artikel 1, stk. 3, andet led	Artikel 2, nr. 2)
Artikel 1, stk. 3, tredje led	Artikel 2, nr. 3)
Artikel 1, stk. 3, fjerde led	Artikel 2, nr. 4)
Artikel 1, stk. 3, femte led	Artikel 2, nr. 5)
Artikel 1, stk. 3, sjette led	Artikel 2, nr. 6)
—	Artikel 2, nr. 7)
—	Artikel 2, nr. 8)
—	Artikel 2, nr. 9)
—	Artikel 2, nr. 10)
Artikel 1, stk. 3, syvende led	Artikel 2, nr. 11)
—	Artikel 3
Artikel 2, stk. 1	Artikel 6, stk. 1 og 2
Artikel 2, stk. 2	Artikel 6, stk. 3
Artikel 3, første punktum	—
Artikel 3, litra a)	Artikel 4, stk. 1
Artikel 3, litra b)	Artikel 4, stk. 2
—	Artikel 4, stk. 3
Artikel 3, litra c)	Artikel 4, stk. 6
Artikel 3, litra d)	Artikel 4, stk. 4
—	Artikel 4, stk. 5
—	Artikel 4, stk. 7
Artikel 3, litra e)	Artikel 4, stk. 8, og artikel 11
Artikel 4, første punktum	Artikel 5, første punktum
Artikel 4, litra a)	Artikel 5, nr. 1)
Artikel 4, litra b)	Artikel 5, nr. 2)
—	Artikel 5, nr. 3)
Artikel 4, litra c)	Artikel 5, nr. 4)
Artikel 4, litra d)	Artikel 5, nr. 5)
Artikel 4, litra e)	Artikel 5, nr. 6)

Rådets beslutning 2001/792/EF, Euratom	Denne beslutning
Artikel 4, litra f)	Artikel 5, nr. 7)
Artikel 4, litra g)	Artikel 5, nr. 8)
Artikel 4, litra h)	Artikel 5, nr. 9)
—	Artikel 5, nr. 10)
—	Artikel 5, nr. 11)
Artikel 5, stk. 1	Artikel 7, stk. 1 og 2
Artikel 5, stk. 2	Artikel 7, stk. 3
Artikel 5, stk. 3	Artikel 7, stk. 4
Artikel 5, stk. 4	Artikel 7, stk. 5
Artikel 5, stk. 5	Artikel 7, stk. 6
Artikel 6, første afsnit	Artikel 8, stk. 1
Artikel 6, andet afsnit	Artikel 8, stk. 2-9
—	Artikel 9
Artikel 7	Artikel 10, første afsnit
—	Artikel 10, andet afsnit
Artikel 8, stk. 1	—
Artikel 8, stk. 2, første punktum	Artikel 12, første punktum
Artikel 8, stk. 2, litra a)	Artikel 12, nr. 1)
Artikel 8, stk. 2, litra b)	Artikel 12, nr. 2)
Artikel 8, stk. 2, litra c)	Artikel 12, nr. 3)
Artikel 8, stk. 2, litra d)	Artikel 12, nr. 4)
Artikel 8, stk. 2, litra e)	Artikel 12, nr. 5)
—	Artikel 12, nr. 6)
—	Artikel 12, nr. 7)
Artikel 8, stk. 2, litra f)	Artikel 12, nr. 8)
Artikel 8, stk. 2, litra g)	Artikel 12, nr. 9)
Artikel 9, stk. 1	Artikel 13, stk. 1
Artikel 9, stk. 2	—
Artikel 9, stk. 3	Artikel 13, stk. 2
Artikel 9, stk. 4	—
Artikel 10	Artikel 14
—	Artikel 15
Artikel 11	—
Artikel 12	Artikel 16

RÅDETS BESLUTNING

af 26. november 2007

om ændring af beslutning 2003/17/EF om ligestilling af markinspektioner af afgrøder til formering af udsæd i tredjelande og om ligestilling af frø produceret i tredjelande

(EØS-relevant tekst)

(2007/780/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 66/401/EØF af 14. juni 1966 om handel med frø af foderplanter ⁽¹⁾, særlig artikel 16, stk. 1,under henvisning til Rådets direktiv 66/402/EØF af 14. juni 1966 om handel med sædekorn ⁽²⁾, særlig artikel 16, stk. 1,under henvisning til Rådets direktiv 2002/54/EF af 13. juni 2002 om handel med bederoefrø ⁽³⁾, særlig artikel 23, stk. 1,under henvisning til Rådets direktiv 2002/57/EF af 13. juni 2002 om handel med frø af olie- og spindplanter ⁽⁴⁾, særlig artikel 20, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved beslutning 2003/17/EF ⁽⁵⁾ blev det for en begrænset periode fastsat, at markinspektioner i tredjelande af afgrøder til formering af udsæd af visse arter kan ligestilles med markinspektioner, der udføres i overensstemmelse med EF-bestemmelserne, og at frø af visse arter produceret i tredjelande kan ligestilles med frø produceret i overensstemmelse med EF-bestemmelserne.

- (2) Det viser sig, at de pågældende markinspektioner fortsat frembyder samme garantier som medlemsstaternes markinspektioner. De pågældende markinspektioner bør derfor fortsat betragtes som ligestillede.

- (3) Da beslutning 2003/17/EF udløber den 31. december 2007, bør den periode, ligestillingen anerkendes for i henhold til nævnte beslutning, forlænges. Det anses for rimeligt at begrænse perioden til fem år.

- (4) Beslutning 2003/17/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I artikel 6 i beslutning 2003/17/EF ændres »31. december 2007« til »31. december 2012«.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. november 2007.

På Rådets vegne

J. SILVA

Formand

⁽¹⁾ EFT L 125 af 11.7.1966, s. 2298/66. Senest ændret ved direktiv 2004/117/EF (EUT L 14 af 18.1.2005, s. 18).

⁽²⁾ EFT L 125 af 11.7.1966, s. 2309/66. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2006/55/EF (EUT L 159 af 13.6.2006, s. 13).

⁽³⁾ EFT L 193 af 20.7.2002, s. 12. Senest ændret ved direktiv 2004/117/EF.

⁽⁴⁾ EFT L 193 af 20.7.2002, s. 74. Senest ændret ved direktiv 2004/117/EF.

⁽⁵⁾ EFT L 8 af 14.1.2003, s. 10. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1791/2006 (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 1).

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 21. august 2007

om en fusions forenelighed med Fællesmarkedet og EØS-aftalen

(Sag COMP/M.4523 — Travelport/Worldspan)

(meddelt under nummer K(2007) 3938)

(Kun den engelske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2007/781/EF)

Den 21. august 2007 traf Kommissionen en beslutning i en fusionssag i medfør af Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 2, i denne forordning. En ikke-fortrolig version af hele beslutningen på det autentiske sprog samt Kommissionens arbejdsprog findes på Generaldirektoratet for Konkurrencens hjemmeside på følgende adresse: http://ec.europa.eu/comm/competition/index_en.html

I. RESUME

- (1) Travelport LLC, der er datterselskab af Blackstone Group («Blackstone», USA), driver Galileo — et globalt distributionssystem («GDS») — og Gulliver's Travel Associates. Travelport driver endvidere en række online-rejsebureauer og websider, bl.a. ebookers, Orbitz, Cheaptickets, Octopus Travel, HotelClub og RatesToGo.
- (2) Worldspan Technologies Inc. («Worldspan») udbyder tjenester i forbindelse med distribution af rejser gennem Worldspan GDS. Virksomheden fokuserer på udbud af GDS-tjenester til on-line-rejsebureauer og på det seneste også til traditionelle rejsebureauer, primært inden for fritidssektoren. Worldspan udbyder desuden it-tjenester til flyselskaber (f.eks. interne bookingsystemer og tekniske tjenester i forbindelse med flydrift).
- (3) Som led i transaktionen og i medfør af en henvisningsanmodning efter artikel 4, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 («fusionsforordningen») erhverver Travelport gennem opkøb af aktier kontrol over hele Worldspan, jf. artikel 3, stk. 1, litra b), i fusionsforordningen.
- (4) Kommissionens markedsundersøgelse har vist, at den planlagte fusion ikke giver anledning til konkurrencemæssige problemer, som medfører, at den effektive konkurrence bliver væsentligt hæmmet på fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf.

II. BEGRUNDELSE

II.1. Det relevante produktmarked og mulige alternative markedsdefinitioner

- (5) Kommissionen har i tidligere sager defineret et GDS-system (globalt distributionssystem) som et værktøj, der benyttes af rejsebureauer til at indhente oplysninger med henblik på at foretage reservationer hos udbydere af rejsetjenesteydelser, f.eks. flyselskaber, hoteller og biludlejningsfirmaer, som til gengæld forsyner GDS med oplysninger om de produkter, de udbyder.
- (6) Det produktmarked, der er berørt af denne transaktion, defineres i beslutningen som markedet for elektroniske rejседistributionstjenester via et GDS. Dette marked er todelt med to adskilte kundekategorier. GDS-udbyderne fungerer som mellemlid, idet de på den ene side giver rejsetjenesteudbyderne (der befinder sig på et tidligere omsætningsled i forhold til GDS-udbyderen) mulighed for at distribuere deres rejseindhold til rejsebureauerne og i sidste instans til slutbrugerne, og på den anden side rejsebureauerne, (der befinder sig på et senere omsætningsled i forhold til GDS-udbyderen) mulighed for at få adgang til og booke rejseindhold for slutbrugeren. Den indgående undersøgelse bekræftede disse egenskaber ved produktmarkedet.
- (7) Kommissionen har undersøgt, om det relevante produktmarked — som anført af den anmeldende part — ikke blot omfatter selve GDS-udbyderne, men også alternative teknologier, hvorved det er muligt at omgå GDS-udbyderne og undgå at benytte deres systemer. Disse alternativer er i) meta-søgemaskiner, ii) direkte links, iii) de såkaldte «GDS New Entrants» («GNEer» — nye aktører) samt iv) »supplier.com«.

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

- (8) I beslutningen fastslås det, at de tre første ikke indgår i det relevante marked, da den indgående markedsundersøgelse klart viste, at de ikke er noget reelt alternativ til GDS, og at deres tilstedeværelse og/eller indvirkning i EØS er meget begrænset. For at fastslå, om de tjenesteydelser, der udbydes via »supplier.com«, kan træde i stedet for GDS-tjenester og være en del af samme produktmarked, er der gennemført en omfattende analyse, der dækkede begge sider af markedet.
- (9) På det tidligere omsætningsled giver »supplier.com« rejsetjenesteudbydere mulighed for at reducere deres gennemsnitlige og marginale distributionsomkostninger betydeligt, da de i sidste instans sparer den bookingafgift, der opkræves af GDS, samt den mulige bookingprovision, der betales til det rejsebureau, der foretager GDS-bookingen.
- (10) De traditionelle flyselskaber kan således bedre konkurrere med lavprisselskaberne, hvis vigtigste distributionskanal er »supplier.com«. Et yderligere incitament for rejsetjenesteudbydere til at fremme »supplier.com« er det forhold, at det bliver vanskeligere for slutbrugeren at foretage sammenligninger mellem rejsetjenesteudbydere, da det er nødvendigt at konsultere individuelle websider. Det forklarer til dels, hvorfor »supplier.com« er vokset inden for de seneste år. Ifølge oplysninger fra IATA var gennemsnitligt 25 % af de 20 største flyselskabers bookinger i EØS i 2005 direkte bookinger (sammenholdt med 20 % i 2004 og 16 % i 2003).
- (11) Den indgående undersøgelse viste, at rejsetjenesteudbydernes muligheder for at flytte bookinger fra GDS-udbydere til deres »supplier.com« varierer betydeligt afhængig af den valgte forretningsmodel. De afhænger endvidere af størrelsen og adfærdsprofilen af udbyderens slutbrugerbasis, som i et vist omfang kan være »bundet« til distribution af rejseindhold via en GDS.
- (12) På det senere omsætningsled modtager rejsebureauerne, når de booker gennem en GDS, betydelige incitamentbetalinger af GDS-udbydere, men måske også bookingprovisioner af rejsetjenesteudbydere. Disse indtægter går tabt, hvis rejsebureauerne booker via »supplier.com«. For at opveje dette indtægtstab er rejsebureauerne nødt til at opkræve en afgift af slutbrugeren (som til gengæld tilskynder slutbrugeren til selv at booke sin billet via »supplier.com« i stedet for hos rejsebureauet, hvilket medfører yderligere indtægtstab for rejsebureauet.) Kommissionen konkluderer derfor i beslutningen, at rejsebureauerne har et stærkt incitament til at blive ved med at benytte et GDS og ikke erstatte bookinger via GDS med »supplier.com«. Kommissionens indgående undersøgelse bekræftede også, at rejsebureauerne finder det besværligt at anvende »supplier.com«, som mangler den mangfoldighed i udbud og prissammenligning, der tilbydes af GDS'er.
- (13) Da der kun til dels er mulighed for substitution i det tidligere omsætningsled, og betydelige mængder af rejsetjenesteudbydernes bookinger hermed bliver afhængige af GDS-udbydere, og da substitution i det senere omsætningsled er meget begrænset, konkluderer beslutningen, at »supplier.com« ikke bør medtages i det relevante produktmarked, hvor GDS-udbydere er aktive.
- (14) Beslutningen erkender dog, at »supplier.com« hurtige udvikling har en indvirkning på konkurrencevilkårene på markedet for GDS-tjenester og begrænser de fusionerende virksomheders adfærd på markedet.

II.2. De relevante geografiske markeder

- (15) I beslutningen defineres det geografiske marked i det tidligere omsætningsled som omfattende hele EØS. De globale aftaler mellem rejsetjenesteudbydere og GDS indeholder normalt separate regionale prisarrangementer for EØS, USA og andre verdensdele. De bookingafgifter, som rejsetjenesteudbydere betaler for bookinger via GDS, er væsentlig højere i EØS end i USA. EØS-markedet er reguleret af EU's adfærdskodeks, medens det amerikanske marked blev dereguleret i 2006. Der er endelig store forskelle i GDS-udbydernes markedsandele afhængigt af, hvilken region og hvilket land, der er tale om. Kommissionen konkluderer derfor i beslutningen, at konkurrencevilkårene i EØS og USA er meget forskellige.
- (16) I beslutningen defineres markedet i det senere omsætningsled som det nationale marked, da GDS-udbydernes markedsandele varierer betydeligt mellem de forskellige medlemsstater. Det er i overensstemmelse med Kommissionens tidligere beslutninger og bekræftes af markedsundersøgelsen. Næsten alle rejsebureauer — herunder ofte online-rejsebureauer — er stadig kun aktive i ét land, bortset fra nogle få, som har paneuropæiske (eller verdensomspændende) aktiviteter. De abonnementspriser, som rejsebureauer betaler for brug af et GDS, og de incitamentbetalinger, de modtager, varierer også mellem de forskellige lande i EØS. Amadeus og Galileo har desuden oprettet nationale salgs- og servicekontorer i næsten alle EØS-landene for bedre at kunne betjene de nationale markeder.

II.3. Vurdering af de potentielle skadelige virkninger (»theories of harm«)

II.3.1. Teorier om skadelige virkninger

- (17) I sin beslutning af 3. maj 2007 konstaterede Kommissionen, at den anmeldte fusion gav anledning til alvorlig tvivl om, hvorvidt den var forenelig med fællesmarkedet og EØS. Kommissionen indledte derfor proceduren efter artikel 6, stk. 1, litra c), i fusionsforordningen.

(18) I beslutningen efter artikel 6, stk. 1, litra c), anføres det, at fusion teoretisk vil kunne have ikke-samordnede og samordnede virkninger. Med hensyn til de ikke-samordnede virkninger identificerede Kommissionen tre årsager til skade, som den i første omgang anså for at være plausible. Udover at vurdere risikoen for samordnede virkninger lagde Kommissionen i sin indgående undersøgelse vægt på at analysere de ikke-samordnede virkninger for at fastslå, om:

- i) fusionen ville give parterne mulighed for at udnytte deres stærke markedsposition i det senere omsætningsled over for rejsebureauerne til at forhøje priserne over for rejsetjenesteudbydere i det tidligere omsætningsled (vertikale krydseffekter på markedet — »cross market effects«)
- ii) fusionen eliminerer Worldspan som den påståede »prisbryder« og derfor resulterer i prisstigninger efter fusionen
- iii) fusionen giver parterne mulighed for efter fusionen at udnytte deres markedsstyrke over for rejsebureauer i de medlemsstater, hvor Galileo/Worldspan vil have store markedsandele.

II.3.2. Vertikale krydseffekter på markedet (»multi-homing« over for »single-homing«)

(19) Under den første del af undersøgelsen blev der givet udtryk for frygt for, at Galileo/Worldspan efter fusionen kunne udnytte sin markedsstyrke over for rejsebureauerne på en række nationale markeder i det senere omsætningsled til at styrke sin forhandlingsposition over for de rejsetjenesteudbydere, der opererer på markedet i det tidligere omsætningsled i EØS. Denne mulighed for at udnytte markedsstyrke kan betegnes som en »vertikal krydseffekt på markedet«. En sådan effekt kan beskrives således.

(20) Efter fusionen vil Galileo/Worldspan opnå store markedsandele med betydelig vækst på markedet i det senere omsætningsled i Irland, Det Forenede Kongerige, Italien, Nederlandene, Ungarn og Belgien (se afsnittet om markedet i det senere omsætningsled nedenfor).

(21) Hvis en rejsetjenesteudbyder har en særlig interesse i at have et omfattende distributionsnet i en medlemsstat, hvor den fusionerede enhed har et bredt rejsebureauetværk, vil Galileo/Worldspan muligvis kunne udnytte sin markedsandel i det senere omsætningsled i den pågældende medlemsstat til at opnå indrømmelser fra rejsetjenesteudbyderen, i forhandlinger om verdensomspændende aftaler. Den fusionerende enheds forhandlingsposition over for rejsetjenesteudbydere vil kunne resultere i

større markedsstyrke end Galileo/Worldspan's markedsandel i det tidligere omsætningsled på [20-30 %] i EØS ville antyde. Denne forhandlingsposition vil kunne give den fusionerende enhed mulighed for at forhøje priserne ensidigt efter fusionen.

(22) Markedet for GDS-tjenester er karakteriseret ved en platform med »multi-homing« på den ene side og »single-homing« på den anden. Rejsetjenesteudbydere benytter normalt »multi-homing«, da de skal distribuere deres indhold via alle fire GDS'er for at opnå den ønskede markedsdækning, medens de fleste rejsebureauer benytter »single-homing«, da en enkelt rejsetjenesteudbyder i de fleste tilfælde er tilstrækkelig til at sikre, at de får adgang til de tjenester, de har behov for.

(23) Så længe rejsebureauerne benytter »single-homing«, har GDS-udbydere eksklusiv adgang til de rejsebureauer, der tilhører deres respektive rejsebureauetværk. Hver enkelt GDS-udbyder har derfor i et vist omfang en monopolagtig stilling i relation til de rejsetjenesteudbydere, der har brug for at nå de rejsebureauer, som udelukkende er tilknyttet en GDS-udbyder. Denne monopolstilling giver GDS-udbyderen mulighed for at opkræve højere priser af rejsetjenesteudbydere. Disse »monopolpriser« der opkræves af rejsetjenesteudbydere anvendes i vid udstrækning til at dække incitament-betalingerne til rejsebureauerne.

(24) Kommissionen har imidlertid konstateret, at der er begyndt at ske en ændring i forhandlings-samspelet mellem GDS-udbydere og kunderne på begge sider af markedet. Rejsetjenesteudbydere og rejsebureauerne har på det seneste forstærket deres forhandlingsposition over for GDS-udbydere. Disse ændringer i den relative forhandlingsstyrke er en følge af i) en konsolidering blandt rejsebureauer, ii) indførelse af direkte bookinger via »supplier.com« og iii) de højere afgifter, der er indført af rejsetjenesteudbydere.

(25) Udover truslen om at tilbageholde rejseindhold via »supplier.com« har rejsetjenesteudbydere udviklet et nyt instrument for at lægge pres på GDS'er. Ved at anvende eller true med at anvende prisforhøjelser over for rejsebureauerne kan rejsetjenesteudbydere påvirke brugen af et bestemt GDS og udvirke, at det taber transaktionsvolumen til enten »supplier.com« eller et andet GDS.

Fusionens virkninger

(26) Reduktionen i antallet af GDS-udbydere forventes ikke at ville resultere i prisstigninger som følge af »de vertikale krydseffekter på markedet«. Det skyldes følgende forhold:

(27) På rejsetjenesteudbydersiden bekræfter den indgående markedsundersøgelse, at rejsetjenesteudbydere er i stand til at tvinge GDS-udbydere til at sænke deres priser til gengæld for enten fuldt indhold eller alternativt for at undgå, at de rejsebureauer, som de har overenskomst med, skal betale højere priser. Flyselskaberne har navnlig udviklet en række forhandlingsinstrumenter (især, men ikke blot »supplier.com«) som giver dem mulighed for at bevare en del af deres overskud i forhandlinger med GDS-udbydere. Selv i en situation, hvor der kun er tre GDS-udbydere, vil ingen af dem kunne forhøje priserne, fordi rejsetjenesteudbydere vil bevare en tilstrækkelig stærk forhandlingsposition på grund af i) muligheden for at flytte deres bookinger over til »supplier.com« websider, ii) de højere afgifter, som rejsebureauerne skal betale, iii) et kendt varemærke på hjemmemarkedet (hjemmemarkederne) og iv) mulighed for at udvikle nye forhandlingsinstrumenter i fremtiden. Kommissionen konkluderer derfor i beslutningen, at reduktionen i antallet af GDS-udbydere fra fire til tre ikke vil øge sandsynligheden for ensidige prisforhøjelser på grund af de »vertikale krydseffekter på markedet«.

(28) Denne konklusion gælder også andre rejsetjenesteudbydere, f.eks. biludlejningsfirmaer og hotelkæder.

(29) Med hensyn til rejsebureauerne vil der fortsat være et tilstrækkeligt antal GDS-platforme til rådighed, og omkostningerne ved at skifte udbyder vil ikke være en uovervindelig hindring for at vælge en anden GDS-udbyder. Den kendsgerning, at GDS-udbydere er nødsaget til skabe og fastholde et netværk af rejsebureauer, der er tilstrækkelig stort til at skabe efterspørgsel på rejsetjenesteudbydersiden, betyder, at rejsebureauerne er i en gunstig forhandlingsposition i forhold til GDS-udbydere, selv om en af dem elimineres fra markedet

(30) Kommissionen konkluderer i sin beslutning, at disse faktorer (rejsetjenesteudbydernes effektive forhandlingsstyrke og den aktuelle eller mulige udvikling af nye forhandlingsinstrumenter) er tilstrækkelig til at imødegå den mulige skadelige virkning, som fusionen vil have i form af reduktion af antallet af GDS-udbydere fra fire til tre samt, at der eventuelt opstår vertikale krydseffekter på markedet.

II.3.3. Tab af Worldspan som »prisbryder«

(31) En anden mulig skadelig virkning, der er undersøgt af Kommissionen, vedrører det forhold, at Worldspan optræder som prisbryder inden for EØS og beregner lavere priser end sine konkurrenter (Galileo, Sabre og Amadeus). Under undersøgelsen blev der udtrykt frygt for, at Worldspan ville forhøje sine priser og tilpasse

dem til Galileos priser, når konkurrencen forsvinder mellem de fusionerende enheder.

(32) Kommissionens indgående undersøgelse viste imidlertid, at denne teori ikke holder stik. For at konkludere, at fusionen sandsynligvis vil resultere i, at Worldspan gennemfører betydelige prisforhøjelser efter fusionen, skal det dokumenteres, at Worldspans priser inden fusionen var væsentligt lavere end konkurrenternes, især Galileos, og at de fusionerende parter har til hensigt og har mulighed for at forhøje Worldspans priser efter fusionen.

II.3.3.1. Worldspans priser er ikke lavere

(33) Den anmeldende part fremlagde en sammenligning af de fusionerende enheders mest almindelige type booking i 2006: Galileos »Active Net Segment« sammenholdt med Worldspans »Full Service«. Den viste, at Worldspans listepris faktisk er [...] end Galileos listepris for [...] typer af »Full Service« bookingalternativer. Hvis Worldspans afgifter for hver bookingkategori endvidere vægtes som et gennemsnit af alle bookinger på basis af hver af de fire kategoriers relative vægt af Worldspans afgifter under dets »Full Service« funktionsniveau, er resultatet [...] USD, medens Galileos Active Net Segment-afgift i 2006 er [...]USD.

(34) Kommissionen konkluderede derfor i sin beslutning, at Worldspan i de fleste tilfælde ikke er det billigste GDS for rejsetjenesteudbydere. Der er normalt altid et billigere alternativ på markedet end Worldspan.

II.3.3.2. Worldspan har mistet markedsandele

(35) En anden grund til, at Worldspan ifølge den anmeldende part ikke kan betragtes som prisbryder, er, at selskabets trods sin påståede lave prispolitik ikke har været i stand til aggressivt at øge sin markedsandel. Den anmeldende part hævder tværtimod, at Worldspan i mere end fem år har været det mindste GDS i EØS og ikke har vist noget tegn på at øge sin markedsandel.

(36) Worldspans markedsandel mellem 2003 og 2006 viser et fald på [0-5 %] på markedet i det tidligere omsætningsled (EØS). Hvad angår markedet i det senere omsætningsled har Worldspans markedsandele være forholdsvis stabile med årlige gennemsnitlige stigninger/fald på ca. [0-5 %] eller derunder, bortset fra Ungarn, hvor der var en stigning mellem 2004 og 2005. I modsætning til hvad der forventes af et selskab, der hævdes at være prisbryder, viste Worldspans markedsandele ikke nogen generelle tegn på stigning.

- (37) Ifølge den anmeldende part kan Worldspan endelig ikke betragtes som prisbryder i EØS, da selskabet nærmere agerer som prisfølger end som prispfører. Den anmeldende part henviser bl.a. til, at andre GDS var de første i EØS, der indgik »full content«-aftaler med fem af de største flyselskaber i EØS. Det bekræftes af den indgående undersøgelse.

II.3.3.3. Galileo/Worldspan er ikke hinandens nærmeste konkurrenter

- (38) Den anmeldende part er af den opfattelse, at Worldspans mulighed for at gennemføre prisforhøjelser efter fusion er yderligere begrænset som følge af, at Galileo og Worldspan ikke er hinandens nærmeste konkurrenter på EØS-markedet.

- (39) Den indgående undersøgelse bekræfter, at rejsetjenesteudbyderne generelt betragter Galileo som stærkest på markedet for forretningsrejser, medens Worldspan er stærkest på markedet for fritidsrejser og online-rejsebureauer. I det senere omsætningsled anser langt de fleste rejsebureauer Amadeus for at være Galileos og Worldspans største konkurrent.

II.3.3.4. Der er ikke noget incitament for Worldspan til at forhøje sine priser efter fusionen og tilpasse dem til Galileos priser

- (40) Det forhold, at de fusionerende parter ikke er hinandens nærmeste konkurrenter formindsker parternes tilskyndelse til at forhøje Worldspans priser efter fusionen. Parternes faldende avancer forud for fusionen viser desuden, at der kun er lidt spillerum for prisforhøjelser efter fusionen.

- (41) Sandsynligheden for højere priser i det tidligere omsætningsled efter fusionen er yderligere begrænset af, at sådanne prisforhøjelser vil medføre, at rejsetjenesteudbyderne muligvis vil tilbagetrække indhold fra Worldspans GDS eller kræve højere gebyrer af de rejsebureauer, som benytter Worldspan.

- (42) Kommissionens indgående undersøgelse viser sammenfattende, at der ikke er tilstrækkeligt belæg for at konkludere, at Worldspan beregner lavere priser end sine konkurrenter, og at selskabet ville agere som prisbryder. Det konkluderes derfor i beslutningen, at det er usandsynligt, at fusionen vil resultere i en forhøjelse af Worldspans priser.

II.3.4. Parternes meget store markedsandel i det senere omsætningsled

- (43) Hvad angår det senere omsætningsled, vil fusionen resultere i store markedsandele (over 40 %) i seks medlems-

stater, med betydelige stigninger. I disse seks medlemsstater ligger markedsandelene i 2006 mellem [40-50 %] og [70-80 %].

Medlemsstat	Galileo	Worldspan	Samlet markedsandel
Belgien	[20-30]	[10-20]	[40-50]
Ungarn	[20-30]	[20-30]	[50-60]
Irland	[50-60]	[10-20]	[70-80]
Italien	[40-50]	[0-10]	[40-50]
Nederlandene	[30-40]	[20-30]	[50-60]
Det Forenede Kongerige	[40-50]	[10-20]	[50-60]

- (44) I kraft af størrelsen af den samlede markedsandel i disse seks lande vil parterne efter fusionen kunne optræde uafhængigt af deres konkurrenter og kunder og udnytte deres kommercielle forbindelser til rejsebureauerne

- (45) Den indgående undersøgelse viser imidlertid, at fusionen ikke giver de fusionerende enheder mulighed for at udøve deres markedsindflydelse og lægge pres på rejsebureauerne på de nationale markeder, hvor fusionen resulterer i høje fælles markedsandele.

II.3.4.1. Faldende tendens i Galileos markedsandele

- (46) Den anmeldende part hævder, at Galileo har mistet betydelige markedsandele i alle de medlemsstater, hvor det traditionelt har haft en betydelig markedsandel på grund af historiske forbindelser til de nationale flyselskaber.

- (47) Faldet i Galileos markedsandele viser ifølge anmelderen, at Galileos markedsandel, der ligger over gennemsnittet, ikke afspejler markedsstyrke. Det forventes ikke, at transaktionen vil vende den nedadgående tendens i Galileos markedsandel, især i betragtning af Worldspans marginale rolle på EØS-niveau og selskabets dokumenterede manglende evne til at forstærke sin markedsposition på EØS-markedet

- (48) Tendensen i Galileos markedsandele samt Worldspans marginale rolle på EØS-niveau bekræftes af undersøgelsen.

(49) Rejsebureauerne er generelt nettomodtagere, da de modtager flere incitament-betalinger fra GDS-selskaberne, end de betaler i abonnementsafgifter til dem. Incitament-betalingerne er vokset støt i de sidste fem år, bl.a. i de medlemsstater, hvor parterne har store markedsandele (over 40 %). Undersøgelsen viste, at rejsebureauernes indtægter i perioden 2003/2006 generelt er steget, medens udviklingen i deres bruttoavance er positiv.

(50) Denne udvikling viser rejsebureauernes betydning for GDS-selskaberne og afspejler det generelle synspunkt, der blev givet udtryk for af de personer, der medvirkede i undersøgelsen, om, at der er stor konkurrence mellem GDS-selskaberne på det senere omsætningsled.

II.3.4.2. Omstillingsomkostninger

(51) Endnu en grund til, at fusionen ikke forventes at føre til prisforhøjelser i det senere omsætningsled, er det faktum, at omstillingsomkostningerne ikke er en uovervindelig hindring for omstilling, hvilket bekræftes af undersøgelsen.

(52) Selv om det er vanskeligt at sætte tal på omstillingsomkostninger, både udtrykt i tid, uddannelse og penge, kan der udledes visse generelle konklusioner af undersøgelsen. Små rejsebureauer har brug for en eller flere uger til at omstille sig fra et GDS til et andet; uddannelsesbehovet er ikke særlig stort og deres produktivitet påvirkes ikke i negativ retning af omstillingen. De store rejsebureauer vurderer imidlertid, at der kræves en omstillingstid på ca. 12 måneder med betydelige finansielle omkostninger. (over 1 mio. EUR). Uddannelsesbehovet er også større. I særlige tilfælde (f.eks. på grund af de tekniske aspekter ved omstillingen) kan der være tale om endnu højere økonomiske omkostninger og endnu mere tid.

(53) Selv om den indgående undersøgelse bekræftede, at der er omstillingsomkostninger, viste den også, at de hidtil ikke har været til hinder for, at der er sket betydelige omstillinger. I perioden 2003 til 2006 skiftede en række rejsebureauer fra Galileo til Amadeus. Desuden mistede Worldspan to af sine største kunder i denne periode, [...] og [...].

(54) Selv om der er omstillingsomkostninger, er det usandsynligt, at fusionen vil give anledning til konkurrencemæssige problemer som følge af parternes store kombinerede markedsandele i det senere omsætningsled. Det skyldes i) den negative udvikling i parternes fælles markedsandele, ii) den hårde konkurrence mellem GDS-selskaber, selv på de nationale markeder, hvor de har store markedsandele i det senere omsætningsled, hvilket kommer til udtryk ved stigningen i incitament-betalingerne til rejsebureauerne på disse nationale markeder og iii) rejsebureauernes generelt positive holdning til fusionen, som er baseret på deres overbevisning om, at

fusionen vil resultere i, at der skabes et stærkt alternativ til Amadeus.

(55) Kommissionen konkluderer derfor i beslutningen, at det ikke er sandsynligt, at fusionen resulterer i ikke-samordnede virkninger hvad angår de senere omsætningsled.

II.3.5. Samordnede virkninger

(56) Den indgående undersøgelse analyserede endvidere muligheden for samordnede virkninger i både det tidligere og senere omsætningsled på GDS-området.

II.3.5.1. Det tidligere omsætningsled

Etablering af samordnet praksis

(57) Jo mindre kompliceret og jo mere stabilt det økonomiske miljø er, des lettere er det normalt for virksomhederne at nå til enighed om betingelser for samordnet praksis. I det foreliggende tilfælde er en flygtig efterspørgsel, en betydelig intern vækst hos nogle virksomheder på markedet og hyppig indtræden af nye virksomheder på markedet tegn på, at situationen ikke er tilstrækkelig stabil til, at en samordning er sandsynlig.

(58) Selv om der ikke er kommet nogen betydelig ny aktør på GDS-markedet inden for de sidste fem år, bekræfter udviklingen i markedsandele inden for disse fem år, at der er sket betydelige ændringer i det økonomiske miljø, hvor GDS-selskaberne konkurrerer inden for EØS.

(59) Endvidere bør væksten i »supplier.com« inden for de seneste fem år betragtes som en destabiliserende faktor for, at der kan opnås enighed om samordnet praksis på GDS-markedet. Markedsundersøgelsen bekræftede også, at de fleste flyselskaber forventer en yderligere stigning i deres direkte salg via »supplier.com«. For biludlejningsfirmaer og hoteller tegner salg af rejseindhold via GDS sig for en forholdsvis mindre andel af deres bookinger.

(60) Selv om ovennævnte forhold ikke fuldstændig udelukker, at der kan etableres samordnet praksis mellem de tre tilbageblevne GDS-selskaber i det tidligere omsætningsled, konkluderes det i beslutningen, at disse forhold vil gøre en sådan samordning meget vanskelig og dermed usandsynlig.

Overvågelse af afvigelser

(61) Kun troværdige trusler om omgående og effektive modforanstaltninger afholder virksomheder fra at afvige fra en aftalt samordnet praksis. Det forudsætter, at markedet er tilstrækkeligt gennemsigtigt til, at de delta-gende selskaber i tilstrækkeligt omfang kan overvåge, om nogen afviger fra den aftalte praksis.

(62) Selv om de tjenester, der udbydes af alle GDS-selskaber, er forholdsvis homogene, er de udbudte priser og produkter komplicerede. I øjeblikket anvender GDS-selskaberne i EØS sideløbende forskellige typer aftaler, f.eks. standard »Participating Carrier Agreements« (»PCAs«) og »full content«-aftaler, undertiden suppleret med »opt-in«-aftaler. På grund af forskellene i både prisstrukturer og produktudbud i disse aftaler er det ikke muligt at gennemføre en fast samordning. Den gennemsigtheden, der er tilbage på markedet, reduceres yderligere som følge af, at GDS-selskaberne regelmæssigt ændrer deres produktudbud og deres prisstrukturer.

(63) Selv om markedsundersøgelsen viser, at aftalerne mellem GDS-selskaber og biludlejningsfirmaer og hoteller ser ud til at være mindre komplicerede, opnås der ikke en gennemsigtheden, som gør samordning mulig.

(64) En række af de personer, der deltog i markedsundersøgelsen, gjorde opmærksom på de såkaldte »mestbegunstigelsesklausuler« i aftaler med GDS-selskaberne. Prisgennemsigtheden kan muligvis øges på grund af disse klausuler. Markedsundersøgelsen bekræftede imidlertid, at disse klausuler i de fleste tilfælde omhandler rejsetjenesteudbydernes forpligtelse til at stille GDS-udbydere på lige fod med hensyn til indhold og derfor blot afspejler de forpligtelser, der er fastsat i adfærdskodeksen.

(65) I betragtning af de relevante markeders karakteristika, herunder især den begrænsede gennemsigtheden, fastslår Kommissionen i beslutningen, at det vil være vanskeligt for de tre tilbageblevne GDS-selskaber effektivt at overvåge afvigelser fra den samordnede adfærd.

Afskrækkende mekanismer

(66) Samordnet praksis er kun virksom, hvis konsekvenserne af afvigelse er tilstrækkeligt alvorlige til at overbevise de samordnede virksomheder om, at det er i deres egen interesse at overholde den aftalte praksis.

(67) Omgående modforholdsregler i form af, at de samordnede GDS-selskaber nedsætter de afgifter, der kræves af rejsetjenesteudbydere, vil være virkningsløse over for det afvigende GDS, da det ikke vil fremprovokere, at rejsetjenesteudbydere skifter GDS-selskab, da de har brug for alle fire GDS-selskabers tjenester.

(68) En mere realistisk modforanstaltning vil være, hvis et GDS-selskab tilbyder en række store rejsebureauer, som benytter det afvigende GDS-selskabs tjenester, højere incitamentbetalinger eller et direkte engangsbeløb for at tilskynde dem til at forlade det afvigende selskab og gå over til et andet selskab. Selv om sådanne foranstalt-

ninger vil være mulige, vil det være en kostbar strategi, da de incitamentbetalinger, der tilbydes rejsebureauerne, skal være store nok til, at de skifter GDS-selskab.

(69) Kommissionen konkluderer derfor i beslutningen, at modforholdsanstaltninger i form af øgede incitamentbetalinger til rejsebureauerne ikke kan udelukkes.

Reaktioner fra udenforstående

(70) En forudsætning for, at en samordnet praksis er vellykket, er, at ikke-deltagende virksomheder, potentielle konkurrenter samt kunder ikke gennem deres handlinger bringer det forventede resultat af samordningen i fare.

(71) I det foreliggende tilfælde ser det ud til, at der er betydelige konkurrencemæssige begrænsninger på markedet, som vil destabilisere ethvert forsøg på samordnet praksis. Disse begrænsninger skyldes især rejsetjenesteudbydernes mulighed for at tilbageholde indhold og udelukkende stille dette indhold til rådighed via en direkte distributionskanal, f.eks. »supplier.com«. Samordnet praksis, der resulterer i prisforhøjelser, vil også kunne tilskynde rejsetjenesteudbydere i EØS til at investere mere i at udvikle alternativer til GDS-selskaber, f.eks. GNE'er og direkte links.

(72) På baggrund af de ovenfor beskrevne omstændigheder og det forhold, at de kriterier, der skal være opfyldt for at påvise forekomst af samordnede virkninger, er kumulative, er det ikke sandsynligt, at fusionen vil medføre samordnede effekter på EU-markedet for udbud af GDS-tjenester til rejsetjenesteudbydere.

II.3.5.2. Det senere omsætningsled

Etablering af samordnet praksis

(73) Spørgsmålet om samordning kan principielt også opstå i det senere omsætningsled, som dækker forholdet mellem GDS-selskaber og rejsebureauer. Dette marked er i EØS karakteriseret ved store forskelle i de markedsandele, som de fire GDS-selskaber har i de enkelte lande.

(74) Der er intens konkurrence mellem GDS-selskaberne i det senere omsætningsled, og der er ikke tegn på samordnet praksis. Inden for de sidste [...] år har Galileo og Worldspan mistet [...] markedsandele til Amadeus. Markedsundersøgelsen bekræfter endvidere, at konkurrencen mellem GDS'er om aftaler med rejsebureauerne er meget intens i øjeblikket, et faktum der afspejles i den stigning, der har været i GDS-selskabernes incitamentbetalinger til rejsebureauerne i de sidste fem år.

- (75) Det fremgår af ovenstående, at de fusionerende enheders markedsposition på de fleste markeder i det senere omsætningsled er forholdsvis ustabil, en omstændighed, som vil gøre det kompliceret at nå til enighed om samordnet praksis.

Overvågelse af afvigelser

- (76) Betingelserne i rejsebureauernes aftaler er normalt ikke gennemsigtige, da de forhandles individuelt mellem bureauerne og GDS-selskaberne. GDS-selskaberne har ikke nogen indsigt i de komplicerede betingelser, der tilbydes af deres konkurrenter. Selv om der kan være en vis prisgennemsigtighed som følge af en mulig udveksling af oplysninger mellem rejsebureauer og GDS-selskaber som led i kontraktforhandlinger, vil denne gennemsigtighed være yderst begrænset, fordi de fleste aftaler forhandles individuelt. Mulighederne for at overvåge en samordnet praksis vil derfor være meget begrænsede, fordi det vil kræve overvågning af indholds-niveau, funktioner, tjenester, økonomisk støtte, bonus og andre vilkår, som hver enkelt GDS tilbyder de enkelte rejsebureauer.
- (77) Som følge af den begrænsede gennemsigtighed, der er i det senere omsætningsled, konkluderes det i beslutningen, at det vil være vanskeligt for de tre tilbageblevne GDS-selskaber at overvåge afvigelser fra den samordnede praksis.

Afskrækkende mekanismer

- (78) De afskrækkende mekanismer, der kan anvendes, er stort set de samme som dem, der er nævnt i forbindelse med markedet i det tidligere omsætningsled.

Reaktioner fra udenforstående

- (79) I tilfælde af samordnet praksis findes der ikke mange lettilgængelige alternativer for rejsebureauerne. Brugen af »supplier.com« er for besværlig for dem, og de andre alternativer til GDS'erne er i øjeblikket ikke udviklet i et tilstrækkeligt omfang i EØS til, at de kan udgøre hensigtsmæssige alternativer.
- (80) I betragtning af at de kriterier, der skal være opfyldt for at påvise forekomst af samordnede effekter, er kumulative, konkluderer Kommissionen i beslutningen, at det er usandsynligt, at fusionen også i det senere omsætningsled vil resultere i samordnet praksis.

III. KONKLUSION

- (81) Kommissionen konkluderer i beslutningen, at den planlagte fusion ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til, hvorvidt den vil føre til en væsentlig begrænsning af konkurrencen i fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf. Kommissionen agter derfor at erklære den forenelig med fællesmarkedet og EØS i medfør af artikel 8, stk. 1, i fusionsforordningen og artikel 57 i EØS-aftalen.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 30. november 2007

om godkendelse af årlige og flerårige nationale programmer for udryddelse, bekæmpelse og overvågning af visse dyresygdomme og zoonoser, som medlemsstaterne har forelagt for 2008 og efterfølgende år, og om fastsættelse af EF-tilskuddet hertil

(meddelt under nummer K(2007) 5776)

(2007/782/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR –

ning i henhold til artikel 24, stk. 1, i beslutning 90/424/EØF opfyldte kriterierne i bilagene til beslutning 90/638/EØF.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets beslutning 90/424/EØF af 26. juni 1990 om visse udgifter på veterinærområdet ⁽¹⁾, særlig artikel 24, stk. 5, og

(5) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 af 22. maj 2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatiser ⁽⁴⁾ skal medlemsstaterne udarbejde årlige programmer for overvågning af transmissible spongiforme encephalopatiser (TSE) hos kvæg, får og geder.

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved beslutning 90/424/EØF er der fastsat procedurer vedrørende EF-tilskud til programmer for udryddelse, bekæmpelse og overvågning af dyresygdomme og zoonoser.

(6) Det er endvidere fastsat i Rådets direktiv 2005/94/EF ⁽⁵⁾ om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af aviær influenza, at medlemsstaterne skal gennemføre overvågningsprogrammer vedrørende fjerkræ og vilde fugle for at udbygge den eksisterende viden om den trussel, vilde fugle udgør i forbindelse med influenzavirus af aviær oprindelse hos fugle, bl.a. på grundlag af risikovurderinger, der ajourføres regelmæssigt. Disse årlige overvågningsprogrammer og finansieringen heraf bør ligeledes godkendes.

(2) I henhold til artikel 24, stk. 1, i beslutning 90/424/EF skal der indføres en EF-finansieringsforanstaltning til godtgørelse af medlemsstaternes udgifter til finansiering af nationale programmer for udryddelse, bekæmpelse og overvågning af de dyresygdomme og zoonoser, der er nævnt i beslutningen.

(7) Nogle medlemsstater har forelagt Kommissionen årlige programmer for udryddelse, bekæmpelse og overvågning af dyresygdomme, programmer for kontrol med henblik på forebyggelse af zoonoser og årlige programmer for udryddelse og overvågning af visse TSE'er, som de ønsker at modtage EF-tilskud til.

(3) Ved Rådets beslutning 2006/965/EF af 19. december 2006 om ændring af beslutning 90/424/EØF om visse udgifter på veterinærområdet ⁽²⁾ erstattedes beslutningens artikel 24 af en ny bestemmelse. Som en overgangsforanstaltning blev det ved beslutning 2006/965/EF fastsat, at programmerne for enzootisk kvægleukose og Aujeszkys sygdom fortsat kunne finansieres indtil den 31. december 2010.

(8) Nogle medlemsstater har endvidere forelagt Kommissionen flerårige programmer om udryddelse, bekæmpelse og overvågning af dyresygdomme, som de ønsker at modtage EF-tilskud til. Udgiftsforpligtelserne i forbindelse med de flerårige programmer indgås i overensstemmelse med artikel 76, stk. 3, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽⁶⁾. For flerårige programmer indgås den første budgetmæssige forpligtelse, når programmerne er godkendt. Hver efterfølgende forpligtelse indgås af Kommissionen på grundlag af afgørelsen om at yde tilskud, jf. artikel 24, stk. 5, i beslutning 90/424/EØF.

(4) I henhold til Rådets beslutning 90/638/EØF af 27. november 1990 om fastsættelse af EF-kriterier for foranstaltninger til udryddelse og overvågning af en række dyresygdomme ⁽³⁾ skal programmer, som medlemsstaterne forelægger, for at blive godkendt som foranstalt-

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 19. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1791/2006 (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 397 af 30.12.2006, s. 22.

⁽³⁾ EFT L 347 af 12.12.1990, s. 27. Ændret ved direktiv 92/65/EØF (EFT L 268 af 14.9.1992, s. 54).

⁽⁴⁾ EFT L 147 af 31.5.2001, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 727/2007 (EUT L 165 af 27.6.2007, s. 8).

⁽⁵⁾ EUT L 10 af 14.1.2006, s. 16.

⁽⁶⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 12.

- (9) Kommissionen har vurderet de årlige og flerårige programmer, som medlemsstaterne har forelagt, ud fra et veterinært og et økonomisk synspunkt. Det er konstateret, at programmerne opfylder de relevante EF-veterinærbestemmelser og navnlig kriterierne i beslutning 90/638/EØF.
- (10) Da programmerne er vigtige for, at Fællesskabets dyre- og folkesundhedsmæssige mål kan nås, og da anvendelsen for TSE- og aviær influenza-programmernes vedkommende er obligatorisk i alle medlemsstaterne, bør EF-tilskudssatsen fastsættes på et passende niveau til refusion af de udgifter, som de pågældende medlemsstater har til de i denne beslutning omhandlede foranstaltninger, med et maksimumsbeløb for hvert program.
- (11) For at opnå bedre styring, mere effektiv anvendelse af EF-midlerne og større gennemsigtighed er det også nødvendigt for de enkelte programmer, hvor det er relevant, at fastsætte maksimumsbeløb for refusion til medlemsstaterne for visse udgifter til blandt andet test, medlemsstaterne anvender, og godtgørelse til ejere for tab som følge af slagting eller nedslagning af dyr.
- (12) I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik⁽¹⁾ skal programmer for udryddelse og overvågning af dyresygdomme finansieres via Den Europæiske Garantifond for Landbruget. Finanskontrollen af foranstaltningerne foretages i henhold til artikel 9, 36 og 37 i nævnte forordning.
- (13) EF-tilskuddet bør kun ydes, hvis de planlagte foranstaltninger gennemføres effektivt og myndighederne fremsender alle nødvendige oplysninger inden for de i nærværende beslutning fastsatte tidsfrister. Der bør navnlig kræves hyppigere foreløbige tekniske rapporter, for at effektiviteten af gennemførelsen af de godkendte programmer kan evalueres.
- (14) Af hensyn til administrativ effektivitet skal alle udgifter, der forelægges med henblik på EF-tilskud, angives i euro. I overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 skal omregningskursen for udgifter i en anden valuta end euro være den sidste vekselkurs, som Den Europæiske Centralbank har fastsat inden den første dag i den måned, i hvilken betalingsanmodningen indgives af den berørte medlemsstat.

- (15) Foranstaltningerne i denne beslutning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarer og Dyresundhed –

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

KAPITEL I

ÅRLIGE PROGRAMMER

Artikel 1

Kvægbrucellose

1. De programmer for udryddelse af kvægbrucellose, som Irland, Spanien, Italien, Cypern, Portugal og Det Forenede Kongerige har forelagt, godkendes for perioden 1. januar 2008 til 31. december 2008.

2. EF-tilskuddet fastsættes til 50 % af hver enkelt af de i stk. 1 nævnte medlemsstaters udgifter til laboratorieundersøgelser, godtgørelse til ejere for værdien af de slagtede dyr under programmerne og indkøb af vaccine, dog højst:

- a) 1 200 000 EUR til Irland
- b) 4 400 000 EUR til Spanien
- c) 2 100 000 EUR til Italien
- d) 153 000 EUR til Cypern
- e) 1 900 000 EUR til Portugal
- f) 1 200 000 EUR til Det Forenede Kongerige.

3. De maksimumsbeløb, der godtgøres medlemsstaterne for de programmer, der er omhandlet i stk. 1, må ikke overstige:

- a) for en Rose Bengal-test 0,2 EUR pr. test
- b) for en SAT-test 0,2 EUR pr. test
- c) for en komplementbindingstest 0,4 EUR pr. test
- d) for en ELISA-test 1 EUR pr. test.

Artikel 2

Kvægtuberkulose

1. De programmer for udryddelse af kvægtuberkulose, som Estland, Spanien, Italien, Polen og Portugal har forelagt, godkendes for perioden 1. januar 2008 til 31. december 2008.

⁽¹⁾ EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 378/2007 (EUT L 95 af 5.4.2007, s. 1).

2. EF-tilskuddet fastsættes til 50 % af hver enkelt af de i stk. 1 nævnte medlemsstaters udgifter til tuberkulintest, udgifter til laboratorieundersøgelser og godtgørelse til ejere for værdien af de slagtede dyr under programmerne, dog højst:

- a) 24 000 EUR til Estland
- b) 6 100 000 EUR til Spanien
- c) 2 700 000 EUR til Italien
- d) 1 100 000 EUR til Polen
- e) 347 000 EUR til Portugal.

3. De maksimumsbeløb, der godtgøres medlemsstaterne for de programmer, der er omhandlet i stk. 1, må ikke overstige:

- a) for en tuberkulintest 1 EUR pr. test
- b) for en gamma-interferon-test 5 EUR pr. test.

Artikel 3

Fåre- og gedebrucellose

1. De programmer for udryddelse af fåre- og gedebrucellose, som Spanien, Italien, Cypern og Portugal har forelagt, godkendes for perioden 1. januar 2008 til 31. december 2008.

2. EF-tilskuddet fastsættes til 50 % af hver enkelt af de i stk. 1 nævnte medlemsstaters udgifter til indkøb af vacciner, udgifter til laboratorieundersøgelser og godtgørelse til ejere for værdien af de slagtede dyr under programmerne, dog højst:

- a) 5 600 000 EUR til Spanien
- b) 2 800 000 EUR til Italien
- c) 93 000 EUR til Cypern
- d) 1 100 000 EUR til Portugal.

3. De maksimumsbeløb, der godtgøres medlemsstaterne for de programmer, der er omhandlet i stk. 1, må ikke overstige:

- a) for en Rose Bengal-test 0,2 EUR pr. test
- b) for en komplementbindingstest 0,4 EUR pr. test.

Artikel 4

Bluetongue i endemiske områder eller højrisikoområder

1. De programmer for udryddelse og overvågning af bluetongue, som Belgien, Bulgarien, Tyskland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Østrig, Portugal, Rumænien og Slovenien har forelagt, godkendes for perioden 1. januar 2008 til 31. december 2008.

2. EF-tilskuddet fastsættes til 50 % af hver enkelt af de i stk. 1 nævnte medlemsstaters udgifter til laboratorieundersøgelser vedrørende virologisk, serologisk og entomologisk overvågning samt til indkøb af fælder og vacciner, dog højst:

- a) 377 000 EUR til Belgien
- b) 5 400 EUR til Bulgarien
- c) 3 100 000 EUR til Tyskland
- d) 100 000 EUR til Grækenland
- e) 4 100 000 EUR til Spanien
- f) 351 000 EUR til Frankrig
- g) 1 300 000 EUR til Italien
- h) 70 000 EUR til Luxembourg
- i) 527 000 EUR til Nederlandene
- j) 245 000 EUR til Østrig
- k) 1 004 000 EUR til Portugal
- l) 43 000 EUR til Rumænien
- m) 61 000 EUR til Slovenien.

3. Det maksimumsbeløb, der godtgøres medlemsstaterne for de programmer, der er omhandlet i stk. 1, må ikke overstige 2,5 EUR pr. test for en ELISA-test.

Artikel 5

Salmonellose (zoonotisk salmonella) i avlsflokke af Gallus gallus

1. De programmer for bekæmpelse af visse typer zoonotisk salmonella hos avlsflokke af Gallus gallus, som Belgien, Bulgarien, Tjekkiet, Danmark, Tyskland, Irland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Cypern, Letland, Ungarn, Nederlandene, Østrig, Polen, Portugal, Rumænien og Slovakiet har forelagt, godkendes for perioden 1. januar 2008 til 31. december 2008.

2. EF-tilskuddet fastsættes til 50 % af hver enkelt af de i stk. 1 nævnte medlemsstaters udgifter til bakteriologiske test og serotypningstest som led i en officiel prøveudtagning, godtgørelse til ejere for værdien af de aflivede fugle, destruktion af æg og indkøb af vaccine, dog højst:

- a) 550 000 EUR til Belgien
- b) 10 000 EUR til Bulgarien
- c) 200 000 EUR til Tjekkiet
- d) 75 000 EUR til Danmark
- e) 600 000 EUR til Tyskland
- f) 120 000 EUR til Irland
- g) 150 000 EUR til Grækenland
- h) 800 000 EUR til Spanien
- i) 500 000 EUR til Frankrig
- j) 470 000 EUR til Italien
- k) 45 000 EUR til Cypern
- l) 60 000 EUR til Letland
- m) 400 000 EUR til Ungarn
- n) 1 300 000 EUR til Nederlandene
- o) 50 000 EUR til Østrig
- p) 2 000 000 EUR til Polen
- q) 600 000 EUR til Portugal
- r) 400 000 EUR til Rumænien
- s) 275 000 EUR til Slovakiet.

3. De maksimumsbeløb, der godtgøres medlemsstaterne for de programmer, der er omhandlet i stk. 1, må ikke overstige:

- a) for en bakteriologisk test (dyrkning) 5,0 EUR pr. test
- b) for indkøb af 1 vaccinedosis 0,05 EUR pr. dosis
- c) for serotypning af salmonellaisolater af *Salmonella* spp. 20,0 EUR pr. test.

Artikel 6

Salmonellose (zoonotisk salmonella) i æglæggeflokke af *Gallus gallus*

1. De programmer for bekæmpelse af visse typer zoonotisk salmonella hos æglæggeflokke af *Gallus gallus*, som Belgien, Bulgarien, Tjekkiet, Tyskland, Estland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Cypern, Letland, Luxembourg, Ungarn, Nederlandene, Østrig, Polen, Portugal, Rumænien, Slovakiet og Det Forenede Kongerige har forelagt, godkendes for perioden 1. januar 2008 til 31. december 2008.

2. EF-tilskuddet fastsættes til 50 % af hver enkelt af de i stk. 1 nævnte medlemsstaters udgifter til bakteriologiske test og serotypningstest som led i en officiel prøveudtagning, godtgørelse til ejere for værdien af de aflivede fugle, destruktion af æg og indkøb af vaccine, dog højst:

- a) 750 000 EUR til Belgien
- b) 20 000 EUR til Bulgarien
- c) 1 000 000 EUR til Tjekkiet
- d) 2 000 000 EUR til Tyskland
- e) 20 000 EUR til Estland
- f) 500 000 EUR til Grækenland
- g) 3 500 000 EUR til Spanien
- h) 2 500 000 EUR til Frankrig
- i) 1 000 000 EUR til Italien
- j) 80 000 EUR til Cypern
- k) 300 000 EUR til Letland
- l) 10 000 EUR til Luxembourg
- m) 2 000 000 EUR til Ungarn
- n) 2 000 000 EUR til Nederlandene
- o) 1 000 000 EUR til Østrig
- p) 2 000 000 EUR til Polen
- q) 1 000 000 EUR til Portugal
- r) 500 000 EUR til Rumænien
- s) 1 000 000 EUR til Slovakiet
- t) 80 000 EUR til Det Forenede Kongerige.

3. De maksimumsbeløb, der godtgøres medlemsstaterne for de programmer, der er omhandlet i stk. 1, må ikke overstige:

a) for en bakteriologisk test (dyrkning)	5,0 EUR pr. test
b) for indkøb af 1 vaccinedosis	0,05 EUR pr. dosis
c) for serotypning af salmonellaisolater af Salmonella spp.	20,0 EUR pr. test.

Artikel 7

Klassisk svinepest og afrikansk svinepest

1. Programmerne for bekæmpelse og overvågning af:

- a) klassisk svinepest, som Bulgarien, Tyskland, Frankrig, Luxembourg, Rumænien, Slovenien og Slovakiet har forelagt, godkendes for perioden 1. januar 2008 til 31. december 2008
- b) klassisk svinepest og afrikansk svinepest, som Italien har forelagt, godkendes for perioden 1. januar 2008 til 31. december 2008.

2. EF-tilskuddet fastsættes til 50 % af hver enkelt af de i stk. 1 nævnte medlemsstaters udgifter til virologiske og serologiske undersøgelser af tamsvin og vildsvin og, for så vidt angår Bulgariens, Tysklands, Frankrigs, Rumæniens og Slovakietts programmer, ligeledes 50 % af udgifterne til indkøb og distribution af vaccine og lokkemad til vaccination af vildsvin, dog højst:

- a) 400 000 EUR til Bulgarien
- b) 1 000 000 EUR til Tyskland
- c) 650 000 EUR til Frankrig
- d) 100 000 EUR til Italien
- e) 15 000 EUR til Luxembourg
- f) 2 500 000 EUR til Rumænien
- g) 40 000 EUR til Slovenien
- h) 525 000 EUR til Slovakiet.

3. Det maksimumsbeløb, der godtgøres medlemsstaterne for de programmer, der er omhandlet i stk. 1, må ikke overstige 2,5 EUR pr. test for en ELISA-test.

Artikel 8

Smitsomt blæreudslæt hos svin

1. Det program for udryddelse af smitsomt blæreudslæt hos svin, som Italien har forelagt, godkendes for perioden 1. januar 2008 til 31. december 2008.

2. EF-tilskuddet fastsættes til 50 % af udgifterne til laboratorieundersøgelser, dog højst 300 000 EUR.

Artikel 9

Aviær influenza hos fjerkræ og vilde fugle

1. De undersøgelsesprogrammer vedrørende aviær influenza hos fjerkræ og vilde fugle, som Belgien, Bulgarien, Tjekkiet, Danmark, Tyskland, Estland, Irland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Cypern, Letland, Litauen, Luxembourg, Ungarn, Nederlandene, Østrig, Polen, Portugal, Rumænien, Slovenien, Slovakiet, Finland, Sverige og Det Forenede Kongerige har forelagt, godkendes for perioden 1. januar 2008 til 31. december 2008.

2. EF-tilskuddet fastsættes til 50 % af hver enkelt af de i stk. 1 nævnte medlemsstaters udgifter til laboratorieundersøgelser samt et fast beløb til udtagning af prøver af vilde fugle, dog højst:

- a) 127 000 EUR til Belgien
- b) 76 000 EUR til Bulgarien
- c) 65 000 EUR til Tjekkiet
- d) 202 000 EUR til Danmark
- e) 580 000 EUR til Tyskland
- f) 8 000 EUR til Estland
- g) 58 000 EUR til Irland
- h) 72 000 EUR til Grækenland
- i) 306 000 EUR til Spanien
- j) 155 000 EUR til Frankrig
- k) 380 000 EUR til Italien
- l) 15 000 EUR til Cypern
- m) 33 000 EUR til Letland
- n) 43 000 EUR til Litauen

o) 12 000 EUR til Luxembourg p) 184 000 EUR til Ungarn q) 444 000 EUR til Nederlandene r) 55 000 EUR til Østrig s) 81 000 EUR til Polen t) 165 000 EUR til Portugal u) 465 000 EUR til Rumænien v) 43 000 EUR til Slovenien w) 50 000 EUR til Slovakiet x) 35 000 EUR til Finland y) 290 000 EUR til Sverige z) 400 000 EUR til Det Forenede Kongerige.	a) 1 950 000 EUR til Belgien b) 850 000 EUR til Bulgarien c) 950 000 EUR til Tjekkiet d) 1 600 000 EUR til Danmark e) 9 500 000 EUR til Tyskland f) 250 000 EUR til Estland g) 5 000 000 EUR til Irland h) 950 000 EUR til Grækenland i) 4 700 000 EUR til Spanien j) 14 750 000 EUR til Frankrig k) 3 050 000 EUR til Italien l) 250 000 EUR til Cypern m) 300 000 EUR til Letland n) 550 000 EUR til Litauen

3. De maksimumsbeløb, der godtgøres medlemsstaterne for udgifterne til de test, der indgår i programmerne, må ikke overstige:

a) ELISA-test 1 EUR pr. test b) agar-gel-immunodiffusionstest 1,2 EUR pr. test c) hæmagglutinationsinhibitionstest (HI-test) for H5/H7 12 EUR pr. test d) virusisolationstest 30 EUR pr. test e) PCR-test 15 EUR pr. test f) udtagning af prøver af vilde fugle 20 EUR pr. fugl.	o) 150 000 EUR til Luxembourg p) 700 000 EUR til Ungarn q) 37 000 EUR til Malta r) 3 150 000 EUR til Nederlandene s) 1 250 000 EUR til Østrig t) 3 250 000 EUR til Polen u) 1 250 000 EUR til Portugal v) 7 500 EUR til Rumænien w) 200 000 EUR til Slovenien x) 750 000 EUR til Slovakiet y) 650 000 EUR til Finland z) 1 150 000 EUR til Sverige aa) 5 300 000 EUR til Det Forenede Kongerige.

Artikel 10

Transmissible spongiforme encephalopati (TSE)

1. De programmer for overvågning af transmissible spongiforme encephalopati (TSE), som Belgien, Bulgarien, Tjekkiet, Danmark, Tyskland, Estland, Irland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Cypern, Letland, Litauen, Luxembourg, Ungarn, Malta, Nederlandene, Østrig, Polen, Portugal, Rumænien, Slovenien, Slovakiet, Finland, Sverige og Det Forenede Kongerige har forelagt, godkendes for perioden 1. januar 2008 til 31. december 2008.

2. EF-tilskuddet fastsættes til 100 % af hver enkelt af de i stk. 1 nævnte medlemsstats udgifter til gennemførelsen af de pågældende programmer, dog højst:

3. EF-tilskuddet til de i stk. 1 omhandlede programmer skal dække udgifter til de udførte test, og maksimumsbeløbet må ikke overstige:

- a) 5 EUR pr. test for test, der er foretaget på kvæg i henhold til bilag III til forordning (EF) nr. 999/2001
- b) 30 EUR pr. test for test, der er foretaget på får og geder i henhold til bilag III til forordning (EF) nr. 999/2001

c) 50 EUR pr. test for test, der er foretaget på hjortedyr i henhold til bilag III til forordning (EF) nr. 999/2001

d) 175 EUR pr. test for indledende molekylære diskriminatoriske test, der er foretaget i henhold til kapitel C, punkt 3.2, litra c), nr. i), i bilag X til forordning (EF) nr. 999/2001.

Artikel 11

Bovin spongiform encephalopati (BSE)

1. De programmer for udryddelse af bovin spongiform encephalopati, som Belgien, Bulgarien, Tjekkiet, Danmark, Tyskland, Estland, Irland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Østrig, Polen, Portugal, Slovenien, Slovakiet, Finland og Det Forenede Kongerige har forelagt, godkendes for perioden 1. januar 2008 til 31. december 2008.

2. EF-tilskuddet til de i stk. 1 omhandlede programmer fastsættes til 50 % af de pågældende medlemsstaters udgifter til godtgørelse til ejere for værdien af dyr, der er slået ned og destrueret i overensstemmelse med landets udryddelsesprogram, dog højst 500 EUR pr. dyr, og højst:

- a) 50 000 EUR til Belgien
- b) 50 000 EUR til Bulgarien
- c) 150 000 EUR til Tjekkiet
- d) 50 000 EUR til Danmark
- e) 145 000 EUR til Tyskland
- f) 50 000 EUR til Estland
- g) 430 000 EUR til Irland
- h) 50 000 EUR til Grækenland
- i) 500 000 EUR til Spanien
- j) 100 000 EUR til Frankrig
- k) 150 000 EUR til Italien
- l) 50 000 EUR til Luxembourg
- m) 50 000 EUR til Nederlandene
- n) 50 000 EUR til Østrig
- o) 100 000 EUR til Polen
- p) 232 000 EUR til Portugal
- q) 10 000 EUR til Slovenien
- r) 125 000 EUR til Slovakiet
- s) 25 000 EUR til Finland

t) 176 000 EUR til Det Forenede Kongerige.

Artikel 12

Scrapie

1. De programmer for udryddelse af scrapie, som Belgien, Bulgarien, Tjekkiet, Danmark, Tyskland, Estland, Irland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Cypern, Letland, Litauen, Luxembourg, Ungarn, Nederlandene, Østrig, Portugal, Rumænien, Slovenien, Slovakiet, Finland og Det Forenede Kongerige har forelagt, godkendes for perioden 1. januar 2008 til 31. december 2008.

2. EF-tilskuddet til de i stk. 1 omhandlede programmer fastsættes til 50 % af de pågældende medlemsstaters udgifter til godtgørelse til ejere for værdien af dyr, der er slået ned og destrueret i overensstemmelse med landets udryddelsesprogram, dog højst 100 EUR pr. dyr, samt 50 % af udgifterne til analyser med henblik på genotypebestemmelse af prøver, dog højst 10 EUR pr. genotypeundersøgelse, og det samlede tilskud må højst udgøre:

- a) 66 000 EUR til Belgien
- b) 26 000 EUR til Bulgarien
- c) 88 000 EUR til Tjekkiet
- d) 204 000 EUR til Danmark
- e) 1 000 000 EUR til Tyskland
- f) 12 100 EUR til Estland
- g) 550 000 EUR til Irland
- h) 700 000 EUR til Grækenland
- i) 3 800 000 EUR til Spanien
- j) 3 000 000 EUR til Frankrig
- k) 1 500 000 EUR til Italien
- l) 1 100 000 EUR til Cypern
- m) 1 100 EUR til Letland
- n) 3 000 EUR til Litauen
- o) 27 000 EUR til Luxembourg
- p) 343 000 EUR til Ungarn
- q) 258 000 EUR til Nederlandene
- r) 26 000 EUR til Østrig
- s) 35 000 EUR til Portugal

- t) 881 000 EUR til Rumænien
- u) 61 000 EUR til Slovenien
- v) 302 000 EUR til Slovakiet
- w) 201 000 EUR til Finland
- x) 4 000 000 EUR til Det Forenede Kongerige.

Artikel 13

Rabies

1. De programmer for udryddelse af rabies, som Bulgarien, Litauen, Ungarn, Østrig, Polen, Rumænien og Slovakiet har forelagt, godkendes for perioden 1. januar 2008 til 31. december 2008.

2. EF-tilskuddet fastsættes til 50 % af hver enkelt af de i stk. 1 nævnte medlemsstaters udgifter til laboratorieundersøgelser samt indkøb og distribution af vaccine og lokkemad under programmerne, dog højst:

- a) 700 000 EUR til Bulgarien
- b) 700 000 EUR til Litauen
- c) 1 500 000 EUR til Ungarn
- d) 290 000 EUR til Østrig
- e) 3 900 000 EUR til Polen
- f) 2 500 000 EUR til Rumænien
- g) 575 000 EUR til Slovakiet.

3. De maksimumsbeløb, der godtgøres medlemsstaterne for de programmer, der er omhandlet i stk. 1, må ikke overstige:

- a) for en ELISA-test 8 EUR pr. test
- b) for en test til påvisning af tetracyklin i knoglevæv 8 EUR pr. test.

Artikel 14

Enzootisk kvægleukose

1. De programmer for udryddelse af enzootisk kvægleukose, som Estland, Litauen og Polen har forelagt, godkendes for perioden 1. januar 2008 til 31. december 2008.

2. EF-tilskuddet fastsættes til 50 % af hver enkelt af de i stk. 1 nævnte medlemsstaters udgifter til laboratorieundersøgelser og godtgørelse til ejere for værdien af de slagtede dyr under programmerne, dog højst:

- a) 15 000 EUR til Estland
- b) 200 000 EUR til Litauen
- c) 800 000 EUR til Polen.

3. De maksimumsbeløb, der godtgøres medlemsstaterne for de programmer, der er omhandlet i stk. 1, må ikke overstige:

- a) for en ELISA-test 0,5 EUR pr. test
- b) for en agar-gel-immunodiffusionstest 0,5 EUR pr. test.

Artikel 15

Aujeszkys sygdom

1. De programmer for udryddelse af Aujeszkys sygdom, som Spanien, Ungarn og Polen har forelagt, godkendes for perioden 1. januar 2008 til 31. december 2008.

2. EF-tilskuddet de programmer, der er omhandlet i stk. 1, fastsættes til 50 % af hver enkelt af de pågældende medlemsstaters udgifter til laboratorieundersøgelser, dog højst:

- a) 450 000 EUR til Spanien
- b) 60 000 EUR til Ungarn
- c) 5 000 000 EUR til Polen.

3. Det maksimumsbeløb, der godtgøres medlemsstaterne for de programmer, der er omhandlet i stk. 1, må ikke overstige 1 EUR pr. test for en ELISA-test.

KAPITEL II

FLERÅRIGE PROGRAMMER

Artikel 16

Rabies

1. De flerårige programmer for udryddelse af rabies, som Tjekkiet, Tyskland, Estland, Letland, Slovenien og Finland har forelagt, godkendes for perioden:

- a) 1. januar 2008 til 31. december 2009 for Tjekkiet og Tyskland
- b) 1. januar 2008 til 31. december 2010 for Letland og Finland
- c) 1. januar 2008 til 31. december 2011 for Estland
- d) 1. januar 2008 til 31. december 2012 for Slovenien.

2. EF-tilskuddet fastsættes til 50 % af hver enkelt af de i stk. 1 nævnte medlemsstaters udgifter til laboratorieundersøgelser samt indkøb og distribution af vaccine og lokkemad under programmerne.

3. De maksimumsbeløb, der godtgøres de pågældende medlemsstater for de programmer, der er omhandlet i stk. 1, må ikke overstige:

- a) for en ELISA-test 8 EUR pr. test
- b) for en test til påvisning af tetracyklin i knoglevæv 8 EUR pr. test.

4. Tilskuddet til hele perioden for gennemførelsen af de flerårige programmer må ikke overstige:

- a) 1 000 000 EUR til Tjekkiet
- b) 800 000 EUR til Tyskland
- c) 4 750 000 EUR til Estland
- d) 3 700 000 EUR til Letland
- e) 1 750 000 EUR til Slovenien
- f) 300 000 EUR til Finland.

5. I 2008 indgås der forpligtelser for:

- a) 500 000 EUR til Tjekkiet

b) 475 000 EUR til Tyskland

c) 1 000 000 EUR til Estland

d) 1 200 000 EUR til Letland

e) 350 000 EUR til Slovenien

f) 100 000 EUR til Finland.

6. På baggrund af programgennemførelsen i 2008 afgøres det, hvilke beløb der indgås forpligtelser for i de efterfølgende år. Følgende udgør en vejledende oversigt over disse beløb (EUR):

Medlemsstat	2009	2010	2011	2012
Tjekkiet	500 000			
Tyskland	325 000			
Letland	1 250 000	1 250 000		
Finland	100 000	100 000		
Estland	1 250 000	1 250 000	1 250 000	
Slovenien	350 000	350 000	350 000	350 000

Artikel 17

Aujeszzkys sygdom

1. Det flerårige program for udryddelse af Aujeszzkys sygdom, som Belgien har forelagt, godkendes for perioden 1. januar 2008 til 31. december 2009.

2. EF-tilskuddet fastsættes til 50 % af Belgiens udgifter til laboratorieundersøgelser.

3. Det maksimumsbeløb, der godtgøres Belgien for det program, der er omhandlet i stk. 1, må ikke overstige 1 EUR pr. test for en ELISA-test.

4. Tilskuddet til hele perioden for gennemførelsen af det flerårige program, som Belgien skal gennemføre, jf. stk. 1, må ikke overstige 720 000 EUR.

5. I 2008 indgås der forpligtelser for 360 000 EUR.

6. På baggrund af programgennemførelsen i 2008 afgøres det, hvilket beløb der indgås forpligtelser for i det efterfølgende år. Der er foreløbig afsat 360 000 EUR hertil.

Artikel 18

Enzootisk kvægleukose

1. De flerårige programmer for udryddelse af enzootisk kvægleukose, som Italien, Letland og Portugal har forelagt, godkendes for perioden 1. januar 2008 til 31. december 2010.

2. EF-tilskuddet fastsættes til 50 % af hver enkelt af de i stk. 1 nævnte medlemsstaters udgifter til laboratorieundersøgelser og godtgørelse til ejere for værdien af de slagtede dyr under programmerne.

3. De maksimumsbeløb, der godtgøres medlemsstaterne for de programmer, der er omhandlet i stk. 1, må ikke overstige:

a) for en ELISA-test	0,5 EUR pr. test
b) for en agar-gel-immuno-diffusionstest	0,5 EUR pr. test.

4. Tilskuddet til hele perioden for gennemførelsen af de flerårige programmer må ikke overstige:

a) 2 000 000 EUR til Italien
b) 170 000 EUR til Letland
c) 1 000 000 EUR til Portugal.

5. I 2008 indgås der forpligtelser for:

a) 400 000 EUR til Italien
b) 60 000 EUR til Letland
c) 300 000 EUR til Portugal.

6. På baggrund af programgennemførelsen i 2008 afgøres det, hvilke beløb der indgås forpligtelser for i de efterfølgende år. Følgende udgør en vejledende oversigt over disse beløb (EUR):

Medlemsstat	2009	2010	2011	2012
Italien	800 000	800 000		
Letland	55 000	55 000		
Portugal	350 000	350 000		

KAPITEL III

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 19

1. For de i artikel 1, 2, 3, 5, 6, 14 og 18 omhandlede programmer begrænses de støtteberettigede udgifter til godtgørelse til ejere for værdien af de slagtede eller nedslagne dyr som fastsat i stk. 2 og 3.

2. Den gennemsnitskompensation, der godtgøres medlemsstaterne, beregnes på grundlag af antallet af slagtede eller nedslagne dyr i medlemsstaten og

a) er for kvæg højst	375 EUR pr. dyr
b) er for får og geder højst	50 EUR pr. dyr
c) er for avlsfjerkræ af Gallus gallus af højst	3,5 EUR pr. fugl
d) er for æglæggende høner af Gallus gallus af højst	1,5 EUR pr. fugl.

3. Den maksimumskompensation, der godtgøres medlemsstaten for det enkelte dyr, må ikke overstige 1 000 EUR pr. kreatur og 100 EUR pr. får eller ged.

Artikel 20

1. De udgifter, medlemsstaterne forelægger med henblik på EF-tilskud, angives i euro eksklusive moms og andre skatter og afgifter.

2. Hvis en medlemsstats udgifter er i en anden valuta end euro, skal den berørte medlemsstat omregne udgifterne til euro på basis af den sidste vekselkurs, som Den Europæiske Centralbank har fastsat inden den første dag i den måned, i hvilken betalingsanmodningen indgives af medlemsstaten.

Artikel 21

1. EF-tilskuddet til de i artikel 1-18 omhandlede programmer ydes, forudsat at de pågældende medlemsstater:

- a) gennemfører programmerne i overensstemmelse med de relevante EF-bestemmelser, herunder konkurrencereglerne og bestemmelserne om offentlige udbud
- b) senest den 1. januar 2008 sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at gennemføre de i artikel 1-18 omhandlede programmer
- c) senest den 1. juni 2008 sender Kommissionen de foreløbige tekniske og økonomiske rapporter vedrørende de i artikel 1-18 omhandlede programmer, jf. artikel 24, stk. 7, litra a), i beslutning 90/424/EØF
- d) for de programmer, der er omhandlet i artikel 9, via Kommissionens online-system rapporterer positive og negative resultater af undersøgelser foretaget som led i deres overvågning af fjerkræ og vilde fugle til Kommissionen hver tredje måned senest fire uger efter udgangen af den sidste måned, rapporten omfatter
- e) for de programmer, der er omhandlet i artikel 10, 11 og 12, rapporterer resultaterne af TSE-overvågningsprogrammet til Kommissionen hver måned senest fire uger efter udgangen af den måned, rapporten omfatter
- f) for de programmer, der er omhandlet i artikel 1-18, senest den 30. april 2009 sender Kommissionen en endelig rapport, jf. artikel 24, stk. 7, litra b), i beslutning

90/424/EØF, om den tekniske gennemførelse af programmet, ledsaget af dokumentation for de udgifter, medlemsstaten har afholdt, og de opnåede resultater i perioden 1. januar 2008 til 31. december 2008

- g) gennemfører de programmer, der er omhandlet i artikel 1-18, effektivt
- h) ikke for de programmer, der er omhandlet i artikel 1-18, indsender yderligere anmodninger om andre EF-tilskud til foranstaltningerne og ikke tidligere har indsendt sådanne anmodninger.

2. Hvis en medlemsstat ikke overholder betingelserne i stk. 1, nedsætter Kommissionen EF-tilskuddet under hensyntagen til arten og grovheden af den pågældende overtrædelse og til det finansielle tab, den medfører for Fællesskabet.

Artikel 22

Denne beslutning anvendes fra den 1. januar 2008.

Artikel 23

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. november 2007.

På Kommissionens vegne
Markos KYPRIANOU
Medlem af Kommissionen